

LA PLATJA, PEL PEDREGAR

**EL PORT ARRIBA TARD A L'HORA DE REPOSAR
LA SORRA A LA PART DE CAN CAMINS**

**BALDIRI ROS
(INSTITUT AGRÍCOLA):**
"Mijoler encara creu
que les zones ZEPA
i l'agricultura són
compatibles"

**L'AJUNTAMENT
REVISARÀ** la
planificació dels
antics terrenys
industrials del
Prat Nord

**ELS PARTITS
comencen a moure**
fitxa de cara a
les eleccions
municipals del
2023

Font Pell

Ha arribat la calor, a l'estiu els nostres peus es tornen més exigents. Utilitzi un calçat de materials naturals, transpirables i suaus.

"CUÍDALOS, MÍMALOS Y PROTÉGELOS"

Més de 7.000 famílies formen part del nostre club, i tu?

Informa-te'n als nostres establiments. Gaudeix de la nostra botiga on-line ampliada

Botiga on-line amb enviaments i devolucions gratuïts!

EL PRAT · C/ Frederic Soler, 42, El Prat de Llobregat,
SANT BOI · C/ Vidal i Barraquer, 28, 08830 Sant Boi,
BARCELONA · C/ Rocafort, 128, cantonada Aragó
www.fontpell.com

Ens pots trobar també a les nostres xarxes socials
f /FONTPELL p /fontpellstore p /fontpell_sabaterias

FontPell

Un model que fa aigües

Fa més de tres dècades, els cartells que advertien de la perillositat del bany a la platja del Prat ho feien per motius de salubritat. Arribada l'era de les depuradores, aquest problema es va revertir en molt poc temps, però ara comencem a veure uns altres cartells de perill, en aquest cas per la presència de roques on ens havíem acostumat a tenir sorra.

El retard d'aquest estiu en l'aportació de sorra que el Port de Barcelona està obligat a fer anualment a la platja del Prat ha deixat veure ben clar que el model costaner estiuenc a què ens hem acostumat té molt de decorat. Un decorat tan fràgil com els de les obres de teatre escolars de final de curs. Sense l'aportació a temps de la sorra, la força del mar actua sense pietat; no era gratuït l'advertiment que ens feia -ja abans de la pandèmia- fent desaparèixer l'antiga platja nudista, i ha seguit robant metres de platja a la mínima que les badades humanes ho han permès.

La dependència del Port, l'activitat del qual frena els corrents marítims que aporten sorra naturalment, a l'hora de conservar la nostra platja és una mostra més de com està d'hipotecat el territori del Prat. Les institucions locals, però també metropolitanes, han de fer un cop de puny a la taula a l'hora d'exigir seriositat i eficàcia tant al Port com a l'Estat a l'hora d'executar les seves obligacions de manteniment. Alhora, és el moment de posar-se a cercar un model que no faci dependre la nostra platja d'una almoïna de sorra que s'ha demostrat massa fina i fugaç.

Francesc Mauri, meteoròleg de TV3, advertia recentment que fariem bé d'anar pensant en una línia de defensa costanera per impedir que en un futur el mar arribi a inundar l'aeroport.

Cal un canvi de model, no pedaços anuals.

Compte amb el parc agroalimentari

Ens pot semblar llunyana la proposta del parc agroalimentari que s'han tret de la màniga els ajuntaments de Viladecans, Gavà i Sant Boi anant de la mà amb Foment del Treball i la patronal agrària. Anem amb compte, perquè l'entorn de la patronal fila prim. Aquest moviment pot ser el primer d'un nou joc de cartes per sota de la taula amb l'ampliació de l'aeroport com a escenari de fons. Per molt que la patronal agrària negui la relació, els plans d'Aena contemplaven compensar d'alguna manera la pèrdua de terres agrícoles derivada del seu pla per recol·locar els espais naturals que es perdrien allargant la pista. I a ningú se li escapa la bona sintonia que van mostrar les alcaldies socialistes de Viladecans i Gavà amb la ministra Sánchez a l'hora de donar suport a l'ampliació.

Foment ve anunciant fa temps que a finals d'any tornarà a la càrrega per insistir amb les bondats econòmiques de l'ampliació. Si té també del costat a la part més empresarial del sector agrícola, més terres abonades tindrà per cultivar el seu missatge.

Segueix-nos a facebook.com/periodicdelta Twitter @periodicdelta i @periodicdelta

Delta

LLOBREGAT

Consell Editorial

President: Alfredo García. Vicepresident: Josep Maria Canalías.
Secretari: Pere Manuel Azuara. President d'Honor: Jaume Monés

Director: Josep Maria Canalías • **Cap de redacció:** Javier Martínez • **La crònica de la ciutat i cultura:** Marga Solé, Neus Macías, Mariano Martínez, Sergi Olivera, Laura Mateu • **Esports:** Toni Espigares, Joan Centelles, Manolo Gol • **Fotos:** Fernando Vecino, Joaquim Torrent, Francesc Serrano • **Foto portada:** Javier Martínez • **Publicitat:** Marta Raventós • **Administració:** Joan Centelles i Ferran Serrano

Dipòsit Legal B.48419-1977 • Impressió: Imagen.Punto Directo.sl

Associació Catalana Premsa Comarcal

 ACPC
Associació Catalana Premsa Comarcal

 Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

DELTA no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. L'opinió de DELTA es recull als editorials

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos
Telèfon: 93 379 05 33

e-mail: periodicdelta@periodicdelta.cat

PREMI
TASIS-TORRENT
PREMI
CIUTAT DEL PRAT

NO TOT S'HI VAL

Lamentablement, n'hem de tornar a parlar. I el fenomen anirà a l'alça, ara que les formacions polítiques ja escalfen motors per a la contesa electoral de la primavera vinent.

Les mitges veritats, les informacions distorsionades, el populisme, que no és una altra cosa que prometre solucions fàcils i immediates a temes complexos, les fake news i les llegendes urbanes portades a les xarxes, s'han intensificat d'un temps ençà en la política general del país i d'Espanya. I, en certa manera, es produeix una mena de mimetisme en el món municipal perifèric.

En el Plenari d'aquest mes de juny, C's va presentar una moció demanant la instal·lació de càmeres de seguretat a la via pública pratenc (curiosament, l'alcalde havia anunciat aquesta mesura el 13 de maig). La petició s'emparava en un informe del Ministeri de l'Interior espanyol de l'any 2020, publicat per 'La Razón' el mes gener d'enguany. Segons aquestes dades, El Prat era una de les poblacions majors de 50.000 habitants amb més delictes de l'Estat.

Però aquesta anàlisi atribueix -i C's ho sap- com realitzats al Prat, també aquells delictes perpetrats a l'aeroport i a la part del port que està en el seu territori, que poc tenen a veure amb la quotidianitat pratenc.

La situació canvia si posem el focus només a la ciutat, exclouent-hi les dues grans infraestructures. La Junta de Seguretat Local (que integra tots els cossos i forces de seguretat que operen al Prat) constata en un informe d'aquest mes d'abril, que en el 2021 s'ha produït una davallada d'infraccions penals del 29% respecte al 2019, any anterior a l'esclat de la pandèmia.

Tots estem preocupats per la nostra seguretat i les dels nostres conciutadans. Per això celebrem i donem suport a les peticions i accions de millora. I exigim solucions fermes per erradicar-la en un sentit ampli. Però utilitzar -sabent-ho- arguments o xifres que no són certes -per descontextualitzades- per aconseguir un objectiu és com a mínim poc rigorós i, gairebé, demagògic.

No tot s'hi val.

JOSEP MARIA CANALÍAS

Una platja sense decorats

Els temporals, la regressió del litoral i les errades humanes deixen la platja de Can Camins tal com la vol el mar en ple inici d'estiu. Banyistes i navegants intenten fer vida normal envoltats de roques

Un racó entre les roques on plantar la cadira, a la platja de Can Camins / Foto: J. M.

SERGI OLIVERA

El panorama estival de bona part de la platja de Can Camins ens mostra amb cruesa com combina la natura els errors d'algunes accions humanes per interessos econòmics i també, perquè no dir-ho, la tossuderia de com ens aferrem als nostres costums.

I és que tot i tenir aquesta part del litoral pratenc literalment engolit pel Mediterrani gràcies als temporals d'hivern, la regressió del litoral i la no aportació de sorra per part del Port -deixant a la vista unes roques que normalment queden cobertes per la sorra-, els banyistes s'entesten a seguir plantant el seu para-sol, estirant la tovallola i, entre capbussada i capbussada, fer algun glop refrescant d'alguna llauna de les seves neveres portàtils. Com si res hagués canviat.

No són pocs, però, els visitants que no queden precisament cofois amb l'experiència. Sobretot els que vénen de fora del Prat amb cotxe, que es troben que pagar un pàrquing de dos euros l'hora per després trobar-te un rocòdrom en comptes de sorra és, com a mínim, decebedor. Més si afegim que la configuració dels aparcaments d'aquest estiu no deixa estacionar als cotxes d'altres municipis a les places en línia

L'estat podria incloure el Delta com a 'punt calent' de regressió del litoral

S'estudien mesures com desmuntar part del dic de la desembocadura o aportar sorra més gruixuda

que hi ha a l'altura de la Platja de la Roberta, ni tampoc al pàrquing de terra habilitat a tocar del CRAM, ja que són espais exclusius per a residents pratencs amb distintiu. La zona de la Roberta no s'ha vist ni de bon tros igual d'afectada per la regressió com Can Camins i també sembla que molts visitants o bé no coneixen o potser no s'hi animen gaire a utilitzar el bus llançadora que els porta gratuïtament a la part de platja que està més sencera.

La diagnosi del problema

La desaparició de la sorra a les nostres platges és un problema que es repeteix cada any. Els temporals de llevant a l'hivern aju-

den de valent -després de la borrasca Cèlia, l'AMB calculava al març que Can Camins havia perdut uns 650 metres de longitud- a una regressió causada per l'efecte dels dics del Port, que no deixen que el mar aporti de manera natural a les costes més properes, acumulant tota la sorra a la zona de Castelldefels. A tot plegat, se suma la manca de sediments que baixen del riu i la pujada continua del nivell del mar a causa de l'escalfament global. Davant d'això, ja fa molts anys que el compromís que el Port de Barcelona té assumit, per l'impacte ambiental de la seva activitat, és dragar aquesta sorra des de Castelldefels/Port Ginesta i repartir-la per tot el litoral deltaic que no la rep de manera natural.

En una interessant entrevista a El Prat Ràdio, el cap municipal de Medi Ambient, Pau Esteban qualificava sense embuts de "pedaç" aquesta operació que es repeteix anualment. Afegia que "ni el volum ni la qualitat d'aquesta sorra són adequats per sustentar aquest sistema, perquè cada cop és més fina i tal com es disposa gairebé desapareix".

Platja incompleta fins a l'agost

La diferència del 2022 amb altres anys és que aquesta vegada el maquillatge subvencionat pel Port de Barcelona, consistent en l'aportació d'uns 100.000 metres cúbics de sorra a tota la zona del Delta (80.000 al Prat), no arriba a temps. El retard deixa al descobert com és el paisatge natural de la platja-roques arreu, dutxes inservibles i parts de passarel·la de fusta que no es poden utilitzar si deixem fer al mar amb els condicionants que nosaltres mateixos li hem imposat.

Tat és així que l'alcalde Lluís Mijoler va donar per perduda bona part de la temporada de bany, a la vegada que reclamava al Port l'aportació de sorra, a qui acusava "adormir-se en la contractació" d'aquest servei reparador. El govern de la infraestructura, presidida ara per l'exconseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, havia al·legat problemes burocràtics derivats per la petició d'uns informes per part del Ministeri de Transició Ecològica que mai no havien demanat abans, arguments que des del Prat no es creien del tot: "sabien des de l'any passat que havien de fer aquesta actuació, i es despenegen amb què necessiten un altre informe. En 24 hores ja el tenien. El presumpte problema burocràtic no és la veritable causa", defensava Mijoler amb indignació. Calvet va acabar demanant perdó a l'ajuntament i la ciutadania del Prat per l'evident retard.

Finalment, l'aportació de sorra es farà, però serà a partir de mitjans o finals de juliol. Si a això li sumem que són treballs que poden durar dues setmanes -que impliquen

tancaments parcials al públic- i que després es necessiten un altre parell perquè la sorra es compacti, la fesomia de la platja no serà la desitjable fins gairebé a finals d'agost.

L'Estat es compromet a adoptar mesures

Des de l'Ajuntament del Prat es demanen actuacions estructurals a les autoritats competents per resoldre la regressió del litoral a la zona, com per exemple deixar d'utilitzar la sorra fina de Castelldefels/Port Ginesta, perquè és de fàcil desaparició: "volem que s'estudiï la possibilitat de portar-la d'un altre banc de sorra que hi ha al nord del port de Barcelona, amb major granulometria i, per tant, més difícil que se l'emporti el temporal", expliquen des del consistori.

Sobre el tipus de sorra, des de l'Autoritat Portuària, Damià Calvet responia que s'usa la que autoritza el Ministeri, tot i que es mostrava obert a buscar solucions, com a responsables implicats per la Declaració d'Impacte Ambiental de la infraestructura.

Per altra banda, del contacte directe entre ajuntament i la secretaria estatal de Medi Ambient, va transcendir que el Go-

Efectes col·laterals al Centre Municipal de Vela

La situació del Centre Municipal de Vela, just al principi de la platja de Can Camins, fa que la seva activitat nàutica es vegi inevitablement afectada pel problema de la regressió del litoral, la manca de sorra i la proliferació de roques a l'entorn que dificulten la sortida al mar de les embarcacions. En la situació actual només pot sortir una sola nau a la mateixa vegada i cal desplaçar-les uns 100 metres per la costa per trobar sortida neta. No es descarta la construcció d'un petit canal envoltat de blocs de formigó per facilitar-ne la sortida, segons comenten els operaris de manteniment de la zona.

vern central es comprometria -de moment, verbalment- a estudiar la cerca de sorra més gruixuda i altres solucions, com ara el desmuntatge d'una part de l'espigó del Port que hi ha a la desembocadura del riu per lluitar

contra la desaparició de les platges o aplicar sistemes dunars similars als que s'utilitzen als Països Baixos per guanyar terreny al mar. Segons el consistori, el secretari d'Estat, Hugo Morán també va expressar "el compromís de l'Estat per incloure el delta del Llobregat entre els 'punts calents' pel que fa al problema regressió del litoral". Des de Protecció de Costes, el subdirector Àngel Muñoz també es va comprometre amb l'ajuntament a licitar estudis sobre la qüestió.

Altres platges afectades

No només les platges més emprades per l'oci i el bany es veuen greument afectades. La situació és fins i tot pitjor a la zona de Carrabiners, Semàfor o la Ricarda, no permeses al públic pel seu valor natural. Ja abans del darrer temporal, la borrasca Cèlia, ja s'havia donat la desaparició completa de l'antiga platja naturista, que es va haver de traslladar al cantó Remolar. Sobre aquests arenals, l'ajuntament també reclama a la Generalitat que activi les aportacions de sorra de 240.000 metres cúbics que ha de fer Aigües Ter-Llobregat (ATLL) per compensar l'impacte ambiental de la planta dessalinitzadora, tal com està estipulat.

El problema no és exclusiu del Prat i del Delta. Segons dades de l'AMB, s'han perdut el 15% de les platges metropolitanes i totes pateixen regressió, excepte la del Fòrum, a Sant Adrià de Besòs. Algunes d'aquestes platges ja no es poden recuperar de manera natural. La pèrdua de sorra ha estat molt significativa a platges com Montgat i Badalona nord, que ja es trobaven en un estat molt delicat abans dels efectes de Cèlia. La forta regressió continua avançant cap al sud i la poca amplada d'algunes platges provoca més impactes quan hi ha onatge fort, com passa a les del Prat. La diagnosi de l'AMB determinava que les platges del litoral metropolità nord han perdut entre 6 i 10 metres anuals d'amplada des del 2017. ◀

BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

ASSEGUANCES DE

AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS
MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESSES · RESPONSABILITAT CIVIL

Sempre
al vostre
costat

OFICINA ÚNICA: Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll.
e-mail. baltasar@baltasarseguros.com · www.baltasarseguros.com

HORARIS: Matins de 9 h. a 14. · Tardes de 16 h a 20 h
Excepte divendres: matí de 9 a 14 · Tardes de 16 a 19 h.

LA VEU DEL CARRER: **Roques i aparcaments: els dos esculls comuns**

Entre la ràbia i la comprensió. Així es mostraven els visitants de la platja del Prat durant el primer cap de setmana de la temporada de bany, quan van comprovar com els temporals s'han emportat bona part de la sorra, especialment a la platja de Can Camins. Més que les protestes per no reposició de la sorra -molts entenen que el mar és el que té, la natura no es pot dominar- la majoria es queixava del preu de l'aparcament i del fet de no tenir accés a la zona de més al sud, un espai on només poden accedir els residents, i només fins que el pàrquing s'omple.

TEXT: **NEUS MACÍAS**. FOTOS: **SERGI OLIVERA**

Joaquín Galisteo

Es la primera vez que vengo ahora en temporada de baño. Vine antes de la temporada, cuando todavía no se pagaba la zona verde, y pensé que iba a ser igual ahora, pero ya veo que no. Me parece cara, hay que pagar por todos lados, sale por dos euros la hora. Yo estoy viviendo en Sant Boi y es la playa que me cae más cerca. Cuando vine en primavera me pareció bastante bien, no la vi muy deteriorada.

Eduard Surís

Encara no he vist la platja aral i com està, de moment estic pagant l'aparcament i ara m'hi apropiaré. Vaig venir fa uns quants anys i em semblar que estava força bé. Valoro el seu entorn, és una platja molt ampla, amb un entorn natural, sense edificis al natural i està ben preservada. Nosaltres avui anàvem a Gavà, i de camí hem vist un cartell on deia que ja estava tot el pàrquing ocupat. Jo no sóc del Prat, però hi treballo i per això conec aquesta platja.

Maria Felguera

Estas rocas creo que dificultan mucho el disfrute de la playa. A mí me gusta mucho venir, lo hago durante todo el año dando un paseo, incluso en invierno. Lo de tener que pagar por aparcar ha perjudicado bastante a los que nos visitan, pero la verdad es que ya no cabemos más. Se nos está quedando pequeña la playa. Me parece bien que los residentes no paguemos parking, algún beneficio tenemos que tener por ser de aquí.

Pepi Abasolo

Cada año para estas fechas ya está medio arreglado el tema de la arena. Pero ya he leído en la revista del Prat que esta vez para largo. Habrá que tener paciencia, confío en que se solucione. Es una pena, porque El Prat es muy rico, tiene muchas opciones. Lo peor para mí es el aparcamiento, cada vez está peor. Yo lo tengo gratis por ser vecina, pero no es solo el precio: se abarrota y no puedes pasar, cierran el acceso. Unas caravanas impresionantes.

Ricardo Sandoval

Yo vengo desde Barcelona, aunque hacía un par de años que no visitaba esta playa. Me he encontrado con que no nos dejen acceder a los que venimos de fuera a los pàrkings más hacia el interior. Me parece fatal. ¿Qué pasaría si en Barcelona no dejásemos entrar a los que vienen de fuera? La playa está en malas condiciones y creo que no volveré a venir aquí. Había muy poca arena en la parte donde nos hemos instalado y estábamos muy apretados.

Maricela Mera

Venimos desde Hospitalet y siempre nos vamos al final de la playa, porque es más tranquilo. Mi hijo y yo acostumbramos a venir en autobús, pero hoy nos acompañan unos amigos y hemos venido en coche, y no nos han dejado pasar porque ya estaba lleno. El aparcamiento nos ha parecido caro. Nos hemos tenido que quedar aquí y esto está lleno de piedras, para el niño eso es fatal, no puede jugar bien.

Katia Lanchoso

No me parece bien que se den tantos beneficios a los que viven aquí y a los que venimos de fuera se nos trate así. Hay preferencias, todo lo bueno para los residentes y a nosotros se nos margina. Mi marido ha tenido que ir dos veces a poner más dinero en la zona verde. Es caro. Y la playa está llena de piedras en este lado. Ni los niños ni las personas mayores pueden meterse.

Javi Berbel

Entiendo que haya que pagar aparcamiento: es el precio por disfrutar de una playa como esta. Venimos de Barcelona y buscamos menos afluencia de gente. El temporal se ha llevado mucha arena en la parte donde nos hemos tenido que quedar, porque no tenemos acceso a la zona más al sur, que es donde suele haber más arena. Aquel aparcamiento ya estaba lleno. Pero entiendo que la gente del Prat tenga preferencia y no quiera que le ocupe su espacio.

**Fer servir el català
no canvia la sentència.**

En els últims anys, l'ús del català en l'àmbit de la justícia s'ha reduït de manera dràstica.

Tothom qui participi en un judici té dret a fer servir el català i que aquest dret sigui respectat.

**FEM JUSTÍCIA AL
CATALÀ**

Tots en som
responsables

Fem-ho / BÉ
TOT
POSSIBLE

**Generalitat
de Catalunya**

Matí a la cuina

A Sabina

He quedat amb una amiga que m'ensenyarà com es fan unes coques d'un poble on té casa, a la Ribera d'Ebre. Ella ja té a punt la pasta base. Comencem per la salada. També ha preparat el pebrot i la ceba, a talladetes. Cal que s'escorrin una estona llarga, perquè no els quedi aigua que tornaria tova la coca.

M'ha posat damunt la taula la recepta que té amb anotacions. La meua sogra, m'explica, sempre em deia que no s'ha d'escatimar l'oli. Ma mare, penso jo, també cuinava afegint indicacions que són l'essència de les receptes familiars. Posa a la safata del forn la pasta que ha aplatat amb el corró i la fa coincidir de manera exacta amb la superfície. Distribueix l'oli que va fent caminets brillants. Eixuga l'arengada, la talla a bocinets i em va dient, la poso baix perquè no es ressequi. Després, el pebrot i la ceba, altre cop l'oli i un polsim de farina.

El forn és elèctric i nou. Cal encertar entre les possibilitats que té: estàtic, turbo, dalt, baix... Em diu que ha de quedar cuita la ceba i cal vigilar perquè la pasta és prima i es cou ràpid.

Mentrestant copio la recepta en una llibreta menuda que porto. Escric amb lletra maldestra perquè només acostumo a fer notes petites a mà. Ella em diu que podria explicar-ho amb veu al telèfon. Jo com a bona tossuda segueixo escrivint. Bé, si no t'aclearixes, em truques. Segur, penso, i segueixo amb els meus gargots.

Comencem a pelar maçanes (pomes perquè m'entengueu) per a la segona coca. Ella ja n'ha fet dos i jo encara no he acabat la meua. També cal oli a la pasta. I sucre. Quan va posant les làmines em diu, una altra vegada fes-les una miqueta més gruixudes. Em fa gràcia perquè m'he esforçat a fer-les molt primetes. Acaba amb més oli i sucre.

Obro la porta del forn i surt una bafarada de calor que m'entela les ulleres i ella canvia la coca que ja està feta per l'altra.

Quan estan cuites i s'han refredat, té preparades safates de cartró i hi posa paper blanc a sota, la coca que cobreix amb paper de plata i després les embolica amb paper blanc. Treu unes gomes i jo em penso que va a fer una mena de creu i res d'això; amb molt de compte les posa als dos costats i tot queda perfecte perquè jo m'ho emporti.

Anem a la terrasseta i el seu home ens porta cafè amb galetes. Xerrem tots tres, feliços.

MANOLITA SANZ

La Polémica ZBE

La (ZBE) zona de bajas emisiones que este año rige en Barcelona y tienen previsto implementar en casi todas las ciudades del Área Metropolitana en enero 2023, acarreará graves consecuencias para los propietarios de vehículos con etiqueta "B" y sin etiqueta medioambiental.

A modo de estudio aproximadamente existen en El Prat un 15 % de vehículos sin etiqueta, un 35 con etiqueta "B" un 45 % con etiqueta "C" y un 5 % eléctricos.

Si se implanta como se tiene previsto esta normativa, el próximo año la mitad de los vehículos no podrán circular por las calles del Prat de lunes a viernes, lo que obligará a muchos ciudadanos a cambiar de coche o de furgoneta si quieren salir de la ciudad.

Hay un tribunal que ha paralizado esta disposición, argumentando que perjudica a los ciudadanos con menos recursos por no disponer de dinero para cambiarse de coche.

Serán las autoridades municipales las que deberán aplicar esta norma medioambiental para el próximo mes de enero 2023, un año que deberemos elegir nuevo consistorio y por lo tanto los ciudadanos tendremos que valorar los programas electorales y este punto será muy importante.

Si se aplica con rigor esta medida medioambiental, la mitad del parque de automóviles el próximo mes de enero quedará aparcado en calles y parkings sin poder usarlos de lunes a viernes.

Por eso es importante saber que determinación van a tomar las autoridades municipales con respecto a la aplicación de esta norma medioambiental. En Barcelona han prorrogado su implantación todo el año 2022 para los coches con etiqueta "B" por miedo a recibir un rechazo de los propietarios del 35 % de los vehículos.

Juan Miñarro

Patinets i bicicletes

Fa uns dies vaig llegir al vostre periòdic que la Guàrdia Urbana estava fent una campanya informativa sobre patinets i vehicles de mobilitat personal.

La iniciativa és oportuna i imprescindible i desitjo que serveixi perquè tots els joves -i no tan joves- que condueixen aquests artefactes sàpiguen que totes les voreres i els passejos centrals de l'avinguda de Montserrat, per exemple, són d'ús exclusiu per a les persones.

Sense anar més lluny, ahí, sortint de cas, gairebé m'atropella un patinet elèctric que passava a una velocitat considerable per la vorera. Encara sort que no vaig sortir de pressa si no m'hauria envestit. El vaig escridassar, però l'individu en qüestió ni es va girar. Em va ignorar completament.

Amb les bicicletes passa quelcom similar, però pel que veig no solen anar tan sovint per les voreres, que també. Així i tot freqüentment van pels carrers contra direcció i quan arriben a una cruïlla ni baixen de la bici ni miren si ve algun altre vehicle, que els podria fer mal perquè el conductor no se'ls espera. Una altra cosa són les passerelles de fusta de la platja, que també estan limitades als vianants, però els que van a cavall de dues rodes t'avancen sense avís previ, sense tocar el timbre ni res que s'hi assembli. Qualsevol dia prendrem mal.

De veritat que vull que aquesta campanya tingui l'èxit esperat pel bé de tots els pratencs i pratenques, però passada l'etapa de "formació" jo seria implacable amb les sancions als infractors de la norma, que no sé si ja ha estat aprovada i publicada.

De res serviran les normes o codis que promulguem si després som indulgents amb els incompliments. Durant els primers mesos de vigència de la norma, la Policia Local hauria de controlar a bastament el nivell de compliment dels ciutadans que els utilitzen.

Ja sé que no podrà ser una vigilància intensiva per manca de recursos, però almenys que hi hagi una mínima presència. Per al bé de tots plegats.

Gaspar Solà R.

Segueix-nos a Facebook,
Twitter i Instagram

www.periodicdelta.cat

 facebook.com/periodicdelta

 @periodicdelta

 @periodicdelta

Amplieu, amplieu...

Un extens i recent reportatge de TV3 parlava fa uns dies dels problemes de manca de personal que pateixen diverses companyies que donen servei a l'aeroport, des del handling a la facturació passant pels controls de seguretat. Problemes que estan provocant retards, cues i més d'una cancel·lació de vol. No és una qüestió exclusiva del Prat; en l'àmbit europeu s'assenyalaven altres aeroports amb un impacte molt més greu d'aquest problema, molt derivat dels ajustos de plantilla de les companyies. Recordem aquest escenari quan el Lucena i els empresaris ens tornin a venir amb la matracca que cal ampliar l'aeroport. Llavors tindrem clar que, en els seus plans, aquesta gran demanda de negoci derivada de la pista allargada la pensen cobrir amb personal voluntari.

Empremta de ferro

Pel que es veu a les xarxes socials, la Guàrdia Urbana de l'Hospitalet està en peu de guerra. Els agents es queixen públicament de la que qualifiquen com "actitud dictatorial" del seu cap de policia, Ramon Dosaigues. Va passar quan exercia al Prat i ara el problema el tenen els nostres agents veïns. Està clar que, allà on aterra, el "sergent de ferro" deixa empremta.

Obrint els ulls

La pintada d'Ecologistes en Acció al pàrquing il·legal de taxis de la T1 -aquí Aena sí que va actuar ràpid, i en una setmana ja estava esborrada- ens va permetre redescobrir una altra realitat d'aquells paratges. Per documentar la informació amb dates, vam cercar "pàrquing il·legal T1 Filipines" a Google. Els primers resultats de la cerca ni de bon tros parlaven de la polèmica construcció, finalment resolta pels tribunals. La primera troballa de Google ens situava al Remolar-Filipines com un dels indrets més cotitzats pel que fa al 'cruising', aquesta pràctica consistent en cercar trobades sexuals fortuites, normalment entre homes, a llocs públics en hores de poca concurrència. L'enlluernant nova via d'investigació ens va remetre ràpidament a fóruns on els camins del riu i l'entorn de l'Splau també es presentaven com indrets força cotitzats. Gràcies, ecologistes, per obrir-nos els ulls.

f Andrea Arque

Hola grupo....que os parece que no tengamos un lavadero de coches grande en condiciones en un pueblo tan grande como el nuestro y que tampoco tengamos una piscina al aire libre y para tener que lavar el coche o pasar un día de piscina nos tengamos que ir fuera. Teniendo un pueblo como el nuestro.

Juan Ramirez

La gente siguen aparcando en donde las paradas de bus para la playa de la calle Coronel Sanfeliu.... las multas van por docenas, no me lo explico.

Nuria Nuria

Ayer por la tarde robaron a mi abuela en el bon area con la esquina a la calle lérica. Se acercó una mujer aparentemente embarazada, bajita, morena, al principio llevaba la mascarilla pero después se la quitó para saludarla haciéndose pasar por alguien que la conocía y diciéndole que hacía mucho que no la veía y que era la panadera donde ella compraba el pan. La abraza y le da dos besos y en ese momento momento suponemos que es cuando le quitó la cadena de oro. (...) Creemos que pueden ser varias personas las que hacen esos tipos de robos ya que hace unos días se sentó con ella un chico joven en un parque donde ella suele estar diciéndole que no sabía como hacer amistades y justamente venía de comprar de ese mismo bon area. Puede ser coincidencia simplemente, pero lo expongo para que tengáis mucho cuidado con vuestros mayores y por si por suerte se la encontrara alguien.

Laura GA

Soy la madre de un niño de 3 años escolarizado en el JACINTO VERDAGUER . Mi hijo hace un mes se "escapó" de el centro escolar, salió del colegio y cruzó la carretera. (Las puertas del colegio estaban abiertas). Cuando mi hijo estaba en la carretera frenó un coche y casi lo atropella. Entonces lo cogieron y le metieron para dentro del colegio. Yo como madre me enterado un mes despues y por un grupo de whatsapp. A mí nadie me lo comunicó. Dirección lo sabía y no me dijo nada. (...) Si alguien vio algo y me puede ayudar a saber lo que realmente paso me seria de gran ayuda Ya qué dirección me ha dado dos versiones distintas de los hechos.

LA TIRA de PERE VENTURA

ELS PARTITS COMENCEN A CONFIRMAR PACTES I CANDIDATS DE CARA A LES MUNICIPALS 2023

Comuns i Podem proven de nou l'aliança que va fracassar fa tres anys

Integrants d'El Prat en Comú i Podem, durant la paella de simpatitzants, el passat 22 de maig

NEUS MACÍAS

A les eleccions municipals de 2019 van córrer més de deu candidatures. La primera intenció ha estat escriure que hi van córrer X número de 'partits polítics', però potser no era l'expressió més adient. Moltes d'aquestes candidatures no eren ben bé partits, ni formacions polítiques ni els sinònims que els periodistes empren per no repetir paraules. Eren més aviat agrupacions d'electors, plataformes ciutadanes o grups de persones que van veure l'oportunitat d'entrar en política perquè, com ja vam dir en aquell moment, intuïen que per primera vegada hi havia una escletxa per arribar a l'ajuntament, suposant debilitada la candidatura d'El Prat en Comú, amb la marxa de Lluís Tejedor. Qui recorda Suma Prat, Centrats en El Prat, Somos Prat o Izquierda en Positivo?

La tendència, agrupar formacions

Tot fa suposar que cap d'aquells experiments tornarà a repetir-se, malgrat que probablement VOX sí que presentarà candidatura pròpia, de nou. Però ara la tendència sembla que és agrupar, en comptes de disgregar el vot. Així ho demostra la primera de les manobres tàctiques de cara a les eleccions municipals de 2023, que han protagonitzat Podemos Prat i El Prat en Comú. A mitjans de maig, Alba Bou i Carmelo Declara van fer públic l'acord a què havien arribat les seves dues formacions per anar en coalició i presentar una única llista. Ja ho havien intentat al 2019, i fins i tot es va crear un grup motor

que havia de polir els detalls d'aquella candidatura unitària, després que Sandra Daza es quedés sola al plenari municipal, trencant per diferències polítiques i personals amb José López Castro, el seu número dos a 2015.

El pacte de Daza i Mijoler al 2019 que va fer aigües

Les negociacions no van arribar a bon port, en part per diferències entre els dos grups a l'hora de decidir quines posicions havien d'ocupar els podemites a la llista electoral. Tampoc no va ajudar a la bona entesa la tensa relació que va mantenir el grup municipal -en aquell moment eren encara ICV-EUiA- amb la portaveu de Podemos al mandat 2015-2019. Daza els havia sorprès amb mocions inesperades o no consensuades - com una sobre la repressió franquista-. O les seves constants crítiques a la externalització de serveis -tot i que Carmelo Declara, que la va substituir al setembre de 2020, fa aquesta demanda encara ara quan té oportunitat-. També va tenir molt a veure que hi havia cert corrent polític, en l'àmbit de tot Catalunya, que propugnava que Podemos es presentés amb candidatura pròpia.

El suport de Declara, clau pel pacte

Què ha canviat, doncs? A l'espera que Yolanda Diaz manifesti les seves intencions per a les properes generals, Podemos ja no és el partit que desperta il·lusions, ni arrossega masses. Han perdut embranzida, i les seves opcions de repetir al plenari municipal penjarien d'un fil. També és evident que

Carmelo Declara no és Sandra Daza. De tarannà molt més afable, Declara s'ha mostrat força col·laborador amb l'equip de govern, especialment a l'hora d'aprovar mesures per fer front a la pandèmia.

A canvi, els regidors al poder han acceptat esmenes presentades per Podemos; només a tall d'exemple, una proposta sobre la tarificació de les escoles bressol que va esmenar Declara i que Pilar Eslava va lloar.

Així les coses, a mitjans de maig feien públic el seu acord, que van escenificar amb una foto de família a la paella del Baix en Comú, celebrada al Parc Nou. Alba Bou, portaveu del Prat en Comú, va explicar allà que el seu partit valorava molt positivament l'oposició "crítica però alhora constructiva" que havia practicat el grup municipal de Podemos El Prat.

Bou creia que la ciutadania "demanda la unió d'aquestes dues forces progressistes de l'esquerra" per tirar endavant en un futur polítiques en l'àmbit "social, feminista i de transició energètica". "Hem treballat per no repetir els errors de fa 4 anys, quan no vam ser capaços d'elaborar una candidatura conjunta".

Carmelo Declara va assegurar que portaven "temps treballant conjuntament" i que Podemos El Prat havia demostrat "ser un partit útil donant suport a polítiques progressistes i feministes que resultin útils a la ciutadania". Ni Bou ni Declara, a preguntes de Delta, van voler parlar de llistes electorals ni de números. Però és segur que estarà entre els deu primers membres de la candidatura de Mijoler. ◀

ELS PARTITS COMENCEN A CONFIRMAR PACTES I CANDIDATS DE CARA A LES MUNICIPALS 2023

Primàries sense rivals a tots els partits

NEUS MACÍAS

Perquè sí, serà Lluís Mijoler que encapçarà la candidatura d'El Prat en Comú. Al tancament d'aquesta edició de Delta estava a punt de celebrar-se l'assemblea conjunta amb Podemos per ratificar l'únic candidat que s'ha presentat a les primàries. Ara Mijoler salta sense xarxa a les primeres eleccions en què se'l valorarà per la seva gestió i no pas per l'herència que atresora.

A poc a poc es van coneixent els noms dels qui li disputaran el despatx a la Casa de la Vila. No s'esperen sorpreses als partits polítics històrics. Ho farà Juan Pedro Pérez pel PSC, després de ser elegit candidat a unes primàries on no va concórrer cap rival. Pérez havia presentat els avals de gairebé un centenar de militants, i a la festa socialista celebrada al Parc Nou el 12 de juny va ratificar la seva intenció de ser "el primer alcalde socialista del Prat".

Tampoc no va tenir rival a les primàries el líder d'ERC, Jordi Ibern, que va ser escollit per unanimitat per la militància i els simpatitzants de la formació republicana presents aquell dia al Centre Cívic Palmira Domènech.

Més matinera va ser la candidatura de Jordi López, fins ara número dos de Ciutadans que substituirà al capdavant de la llista a l'actual portaveu, Antonio Miguel Ruiz, que durant els últims anys ja havia manifestat la seva intenció de no repetir responsabilitat. Ruiz Redondo no ha tingut mai dedicació exclusiva a la política -després que a les municipals de 2015 el govern de Tejedor decidís retallar les assignacions als portaveus en un 45%-. El líder taronja sempre ha hagut

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Juan Pedro Pérez (PSC), Jordi Ibern (ERC), Jordi López (Cs) i Gerard Valverde (Junts)

de bregar amb els horaris de la seva feina.

El 21 de juny es feia públic el candidat de Junts, que si no hi ha sorpreses, serà Gerard Valverde, que opta de nou a donar-li representació a una formació que va pagar a les urnes els trasbalsos i canvis de nom dels últims anys. Sense tenir representació a l'ajuntament, Valverde ha fet molta feina en els darrers anys. El seu equip ha enviat constants notes de premsa sobre la seva pos-

sició en qualsevol assumpte de ciutat. Han actuat com a lobby des de fora del consistori i al maig de 2023 veurem si la ciutadania ho ha percebut així.

Qui encara no confirma la seva candidatura és el líder del PP del Prat, Miguel Ángel Ochoa, tot i que fa uns mesos va ser triat de nou com a president del partit a la ciutat. No serà fins després de l'estiu que Ochoa faci parlar la margarida. ◀

Baròmetre: el 40% dels entrevistats no diu a qui votaran a les municipals

Sense enquestes per saber per on tirar, els partits tenen de moment la segona onada del baròmetre municipal com a guia dels possibles resultats a les municipals de 2023.

Les eleccions locals del 2023 estarien en mans del 40'1% dels ciutadans que no van voler pronunciar-se sobre la seva intenció de vot. Així es va fer públic al document encarregat per l'ajuntament i que analitza diferents aspectes relacionats amb la situació de la ciutat i la seva evolució, les condicions de vida de la població i els seus hàbits i valors, o la valoració de les administracions públi-

ques i dels serveis municipals, entre d'altres.

Del 59'9% que sí va voler pronunciar-se sobre quina papereta triaria a les properes municipals, un 20'9% votaria El Prat en Comú, un 10'3% es decantaria pel PSC i un 3'9% per Podemos. Donat que l'enquesta es va acabar de fer el 3 de maig, encara no s'havia fet pública la coalició electoral entre els comuns i Podemos, així que es pot deduir que la intenció de vot arribaria fins gairebé un 25%, si l'aliança agrada el seu electorat. La quarta força seria ERC, amb un 3,0% d'intenció de vot, i per sota que-

darien Ciutadans -1,8%- (que encara superaria VOX -1,0%- i PP-0'9%-). El vot per la dreta, doncs, quedaria ben disputat i molt obert. Junts obtindria només un 0'4% de la confiança de l'electorat i la CUP -que encara no ha fet pública la seva participació als comicis- trauria un 0'1%. L'abstenció seria del 13'3%.

Unes dades que s'haurien d'agafar amb pinces i que deixen en suspens qualsevol càbala, a l'espera que el 40% de la ciutadania es pronuncii a l'únic lloc on compta: a les urnes.

Les càmeres de seguretat enfronten Ciutadans amb la resta de partits

El grup taronja presenta una moció que va ser esmenada a la totalitat

NEUS MACÍAS

El grup municipal de Ciutadans va presentar una moció al plenari de juny demanant la instal·lació de càmeres de videovigilància al Prat, aprofitant les declaracions que Lluís Mijoler havia fet uns dies abans a una trobada de Parla amb l'Alcalde celebrada a Sant Cosme, on l'alcalde va avançar aquesta informació. El document presentat per Ciutadans exigia un estudi sobre els punts més conflictius de la ciutat i insistia en el mantra de què El Prat encapçala el "negre rànquing de les ciutats de més de 50.000 habitants amb major taxa d'inseguretat, segons les dades del Ministeri de l'Interior en el seu balanç de criminalitat". Així es podia llegir a la moció que va defensar el regidor de Ciutadans i futur candidat Jordi López, i que la resta de grups municipals va esmenar a la totalitat, després de demanar la seva retirada.

David Vicioso, a baix, al centre

Vicioso s'arma de paciència per respondre Ciutadans

Un visiblement molest David Vicioso va armar-se de paciència "per ser pedagògic i explicar-vos una cosa que us he dit moltes vegades i que sembla que no enteneu", va començar a dir en la seva intervenció. "La

seguretat al Prat evoluciona favorablement i tenim millors dades al 2021 que al 2019, i us ho vam explicar a comissaria en una reunió que va durar prop de dues hores", va dir als regidors de Ciutadans. "El cap de Mossos d'Esquadra ens diu que El Prat és un paradís si el comparem amb municipis del nostre entorn. Jo no ho vull repetir, perquè al Prat passen coses, sí. Seria de tontos dir que no tenim delictes. Però igual que altres municipis de 60 mil habitants i hem de seguir treballant per evitar els punts negres". Vicioso va reconèixer la manca d'agents. "No tenim els que volem, sinó els que podem tenir segons les lleis".

La moció que invalidava la presentada pel grup taronja, avalada per la resta de partits al consistori, demanava que ni els mitjans de comunicació ni les formacions polítiques donin ales a dades errònies o inexactes "que d'aquesta manera atempten per interessos partidistes contra la seguretat a la ciutat". Vicioso es va mostrar partidari d'incorporar les noves tecnologies a la feina dels cossos de Policia "estem estudiant posar càmeres personals a cada agent", va dir i la moció determinava que es crearia una taula de treball "per valorar la instal·lació de càmeres de videovigilància a diversos punts de la ciutat". ◀

LA CONTRACRÒNICA de SERGI OLIVERA

El Gran Germà

Aquesta vegada la cosa va anar de seguretat, càmeres de vigilància, un encreuament de mocions i una discussió plena de dards entre l'equip de govern, fent pinya amb la resta de partits de l'oposició contra -com no- Ciutadans.

Una proposta presentada pel partit taronja que demanava directament la instal·lació de càmeres de videovigilància "als punts més conflictius de la ciutat" es precipitava sobre el ple poques setmanes després que es conegués que Mijoler havia afirmat, a un 'Parla amb l'Alcalde' a Sant Cosme, que el govern municipal estudiava aquesta mesura per combatre la inseguretat en alguns punts calents de la ciutat.

Estaria bé saber que es diu a les reunions prèvies als plens per veure qui té la raó

El text defensat pel qui serà alcaldable de Ciutadans, Jordi López, va servir en safata el lluïment del regidor de la Policia Local, David Vicioso. En la seva intervenció als plens segurament més convincent de la seva trajectòria -tant va ser així que El Prat En Comú va editar un vídeo de la intervenció per compartir-lo a les seves xarxes- es va preguntar "per què ara aquesta moció si ja sabíeu que l'alcalde havia dit que s'instal·larien càmeres?".

Si més no, la part més dura de la crítica a Ciutadans arriba perquè el text de la moció, que acabaria tombada per la resta de forces sota acusacions de "populisme", feia al·lusió a aquella

notícia cíclica que diu que El Prat encapçala els rànquings de delictes de tot l'estat. "Deixeu de dir i repetir que som la ciutat amb més inseguretat. No! Teniu les dades, no ho diem nosaltres. Us ho vam explicar en una reunió de dues hores a comissaria. No hem de comptar els delictes a l'aeroport o a centres comercials com a conflictivitat al Prat", demanava Vicioso tot rematant amb: "a qui beneficia esbombar aquestes notícies? Només fan que la gent del Prat tingui més por".

La moció alternativa sobre la qüestió que s'acabaria aprovant, amb l'únic vot contrari de Ciutadans, precisament demanava al Ministeri de l'Interior la segregació de les dades de l'aeroport del còmput del Prat. El partit taronja es defensava tot just al·legant que no eren 'fake news', perquè eren xifres ministerials. López insistia que la ciutat és la més insegura i va llegir una corrua de titulars que parlaven de delictes comesos al Prat -com si això demostrés irrefutablement la seva teoria- i va afegir de collita pròpia experiències de primera mà: "rodes punxades a Cal Gana i curses de cotxes a Sant Cosme".

Posats a parlar de càmeres estaria bé que algun 'Gran Germà' vigilés aquestes reunions prèvies als plens per veure qui té la raó. Així veuríem si a la comissaria es van posar d'acord o no i si després al ple tot és un paper per crear soroll, estaria bé saber-ho. I, per cert, aprofitant que els plens sí que tenen ja càmeres que retransmeten i registren, seria molt demanar que els regidors amb cartera responguessin als precís i preguntes de l'oposició?

La ZEPA de la discòrdia

La proposta d'un hub agroalimentari al Parc Agrari i l'ampliació de zones protegides d'aus generen un foc creuat entre empresaris, pagesos, ecologistes i ajuntaments

Terrenys agrícoles entre el Prat i Sant Boi / ARXIU DELTA

JAVIER MARTÍNEZ

El mirador de l'Illa, a tocar de la platja, s'està convertint en el Canigó particular -homenatge vintage a l'era pujolista, amb altre signe evident- de Mijoler a l'hora d'escenificar cops de puny a la taula. Primer va ser en companyia d'Ada Colau i Yolanda Díaz per dir, sobre la Ricarda, "això no es toca" (només per una paraula, no hi ha plagió de la frase mestra d'en Pujol). Ara ho ha fet amb Teresa Jordà, consellera d'Acció Climàtica. El motiu: escenificar l'acord pel qual la Generalitat es compromet a ampliar les zones especials de proteccions d'aus (ZEPA), com a resposta a part de les demandes de la Comissió Europea pel que fa a la cura ambiental de la zona delta.

L'ampliació de les ZEPA, segons el dibuix del projecte, proporcionaria un blindatge extra al voltant de l'aeroport que -en teoria- hauria de posar més pals a la roda a les pretensions de l'Estat i del sector empresarial d'ampliar la tercera pista. Però, alhora, estendre la protecció d'aus -unes 1000 hectàrees més en total- ha aixecat les crítiques de la pagesia, que veu en aquest cordó ambiental un impediment per desenvolupar l'activitat agrícola: la ZEPA ampliada s'estén per bona part del Parc Agrari, de Viladecans, Gavà i Sant Boi.

Aliança d'ajuntaments i patronal

Durant el darrer any, l'ampliació de les ZEPA ha estat un núvol llunyà que finalment ha esdevingut tempesta. Es va desfermar ben bé el dia que, gairebé per sorpresa, els ajuntaments de Viladecans, Gavà i Sant Boi -diuen que aquest amb el nas tapat- van anunciar la intenció de crear un 'hub' agroalimentari al mig del Parc Agrari. Al darrere

d'aquest anunci hi ha l'impuls -i la pressa- d'entitats com l'Institut Agrícola, la principal patronal agrària, amb lligams estrets amb la patronal Foment del Treball -Baldiri Ros, president de l'Institut, és vicepresident de Foment-.

L'entitat empresarial titlla d'"atac" l'ampliació de la ZEPA. "Han optat per la via més fàcil: ampliar els espais protegits sense cap garantia científica que això ajudi a recuperar la zona de la degradació ecològica", exposa l'Institut Agrícola en un comunicat. Consideren que la decisió tindrà greus conseqüències econòmiques sobre el negoci agrícola i "farà impossible mantenir sistemes productius a gran escala" fent que això "arruïni al sector i ens porti a incrementar les importacions i el risc de desabastiments".

El parc agroalimentari tindria la vocació d'eliminar per la via ràpida les restriccions que el Parc Agrari imposa a determinats usos i construccions a dins de les terres agrícoles sota el seu govern. Una mena d'illa amb tractament urbanístic excepcional, lliure també de restriccions ambientals com ara les imposades per les ZEPA. "O l'agricultura evoluciona o està morta", és el resum de les tesis sota les quals l'Institut Agrícola argumenta l'impuls necessari del projecte.

"Aliments en mans de fons d'inversors"

"Aquesta proposta d'agricultura 4.0 suposa la pèrdua de control de la pagesia sobre el procés de producció i s'allunya del model de pagesia professional, cosa que deixa la producció d'aliments en mans de bancs i fons d'inversió", argumenta el sindicat Unió de Pagesos. "És escandalós que ajuntaments del PSC, suposadament d'esquerreres, vagin de bracet amb Foment i intentin canviar el pla especial del Parc Agrari per la porta del dar-

rere. És una operació especulativa. Sorprenen que Viladecans i Gavà, els ajuntaments que tenen les zones agrícoles més descuidades de tot el Parc Agrari, s'apunten a això", exclama Lluís Parés, un dels portaveus del sindicat.

"El que vol aquest projecte és el model de El Ejido, amb un terç del Parc Agrari convertit en un polígon industrial amb hivernacles", argumenta José Garcia, vicepresident de l'organització ecologista Depana.

"No entenc aquesta demanda de requalificar terrenys, quan tenen abandonada tota la franja de la carretera de les antigues ferralles. Allà, que és sector catalogat com 24C, podrien instal·lar magatzems i edificis de serveis relacionats amb l'agricultura", exposa Parés.

Ecologistes i pagesos sindicats formen un front comú contra les tesis empresarials, però xoquen pel que fa a les ZEPA. En aquesta qüestió, Unió de Pagesos estaria més en línia amb la patronal. Les zones ZEPA estableixen certes restriccions a l'activitat agrícola (obligació de tenir espais lliures de conreu, prohibició d'animals pasturant o de fer feines mentre les aus dormen, restricció de productes fitosanitaris...). Al respecte, el sindicat agrari anuncia que presentarà al·legacions a la ZEPA ampliada, "que conté dades falses i sense actualitzar". "La gran diversitat d'aus en aquesta zona és gràcies a una gestió agrícola correcta que és també responsable de mantenir viu un espai d'alta qualitat ambiental i, per això, creiem que no és necessària la ZEPA", argumenten.

Mijoler i Jordà, conscients del joc d'equilibris entre ecologistes i agricultors, van anunciar en paral·lel una futura revisió del pla especial del Parc Agrari per facilitar la instal·lació d'hivernacles i, alhora, facilitar que els agricultors "avancin cap una agricultura sostenible i de valor afegit". ◀

ENTREVISTA / BALDIRI ROS, president de l'Institut Agrícola i vicepresident d'AEBALL i Foment

J. MARTÍNEZ

FOTO: JAVIER MARTÍNEZ

Baldiri Ros (1950) és un dels principals impulsors, des del sector de l'empresariat agrícola, de la recent iniciativa de crear zona amb tractament urbanístic especial a dins del Parc Agrari. Considera que aquest organisme té mancances històriques pel que fa a la promoció de l'agricultura al Baix Llobregat.

■ **Vostès proposen una iniciativa per ajudar a l'agricultura i d'entrada Unió de Pagesos s'hi posiciona en contra. És un mal començament?**

■ Bé, tenim més de 200 pagesos al voltant nostre. I tres ajuntaments. Unió de Pagesos mai no menciona Sant Boi, perquè tradicionalment ha estat el seu feu, però el seu Ajuntament també ens dona suport.

■ **Per què la necessitat d'un parc agroalimentari?**

■ Perquè no desaparegui l'agricultura del Baix Llobregat, per permetre que els joves que vulguin continuar l'activitat ho puguin fer i perquè qui vulgui invertir pugui fer-ho. Ametller Origen ho volia fer, però va haver de marxar després de patir inundacions dues vegades. El Parc Agrari, durant 30 anys, només ha sigut un òrgan de disciplina urbanística, no de promoció agrícola: no pots fer un hivernacle de més de cinc metres d'alçada; has de tenir un mínim de 5000 metres quadrats de terra per poder fer hivernacles i, a més, has de deixar un 30% de la terra lliure... Te'n vas al Maresme, que són finques encara més petites que les d'aquí, i allà apuren els hivernacles gairebé fins a un pam del camí!

■ **Aquestes normes no es poden anar adaptant?**

■ Els ajuntaments ja feia temps que volien modificar el pla especial del Parc Agrari. Però aquest és un procediment molt llarg. Per això els tres municipis busquen una fórmula abreujada de fer-ho, mitjançant una modificació urbanística temporal, per poder liquidar aquestes limitacions que imposa el Parc Agrari. Es tractaria de fer una legislació extraordinària per poder fer altres activitats econòmiques en una zona determinada del parc. La idea neix d'una taula que hem creat entre AEBALL, l'Institut Agrícola i els tres ajuntaments per defensar-nos de les inundacions. Perquè fa 15 anys que l'Agència Catalana de l'Aigua no inverteix un sol euro: les rieres i corredors estan per nete-

“L'alcalde del Prat encara creu que és possible conjuntar zones ZEPA i agricultura”

“ El 63% del Parc Agrari són els ajuntaments de Sant Boi, Gavà i Viladecans, però hi 17 més als quals l'agricultura els importa un rave”

jar, i el Consorci dels Espais Naturals diu que això s'ha de quedar així perquè s'han de preservar aquestes zones. A això afegim ara el problema de les ZEPA, un total de 1000 hectàrees noves de protecció a Viladecans, Gavà i a l'única zona agrícola que li queda al Prat. Les zones ZEPA són incompatibles amb l'agricultura. En una zona protegida d'aus no pot haver-hi un hivernacle, ni estan permesos segons quins tractaments.

■ **Per què ho impulsen tres ajuntaments i no tots els que formen el Parc Agrari?**

■ Perquè el 63% del Parc Agrari són els ajuntaments de Sant Boi, Gavà i Viladecans. Però al parc hi participen 17 ajuntaments més als quals l'agricultura els importa un rave. A la resta d'alcaldes, el que els fa gràcia són les zones verdes i que els ho deixin tot bonic. Els tres ajuntaments impulsors

veuen que l'agricultura se'ls està morint. El 30% de la superfície agrícola de Sant Boi està abandonada. Quan jo era secretari de la seva cooperativa, hi havia 223 pagesos. Ara en queden 10. A mí no em serveix que el senyor Lluís Mijoler digui que gràcies al Parc Agrari s'ha impedit l'especulació amb els terrenys agrícoles. No hi ha hagut especulació perquè ja el Pla General Metropolità del 1976 ho impedia.

■ **Quan el senyor Adelson volia fer l'Eurovegas al Parc Agrari, semblava que el PGM sí que es podia modificar...**

■ No es pot modificar un pla especial així com així, per molts somiatruïtes que vinguin i prometin inversions. Al Baix Llobregat ha pogut vendre terres qui estava autoritzat, que són les zones catalogades com 21. Les catalogades com 24 [agrícoles] mai s'han pogut tocar.

■ **Però s'ha de tenir també en compte la gran quantitat de terres que s'ha menjat l'aeroport.**

■ No. Aquestes terres s'han anat venent a pams. La superfície agrícola del Prat no se l'ha menjada l'aeroport.

■ Bona part sí.

■ Però el Prat cobra 37 milions anuals de taxes de l'aeroport.

■ És una altra història, això.

■ No, és la mateixa, perquè aquest senyor [Mijoler] és totalment insolidari amb els altres tres ajuntaments que també pateixen l'activitat de l'aeroport i reben quatre xavos a canvi. I ell ara defensa una zona ZEPA sobre l'única zona agrícola que li queda al Prat. Quina agricultura hi podràs fer, allà?

■ Relacionant temes, vostès plantegen el seu projecte just en un moment en què la patronal i l'Estat segueixen pressionant per ampliar l'aeroport. Part dels terrenys afectats per l'ampliació es compensarien sobre terres agrícoles a Viladecans. El permís especial per fer el hub del parc agrari es podria llegir com una compensació pel suport que vostès donen a l'ampliació?

■ No té res a veure. Jo l'ampliació la defenso per sentit comú, per l'economia que generarà, però no té res a veure amb el nostre projecte agrari. Unió de Pagesos diu que els que defensem l'ampliació de l'aeroport anem en contra de la zona agrícola. És mentida: en cap moment l'ampliació ocupa un sol pam de terra agrícola. En tot cas [des d'Aena] demanaven compensar les 25 hectàrees que es perdien a la Ricarda amb 300 a la zona agrícola de Viladecans, que amb això ja hi estàvem d'acord. Insisteixo: aquí s'ha creat un fals debat; el que és un impediment per a l'agricultura són les 1000 hectàrees de nova zona protegida. La carta d'emplaçament que va enviar la Comissió Europea establia que la zona agrícola ja va quedar compensada amb la darrera ampliació, i el que Europa demana ara és gestionar correctament la zona de Ca l'Arana. En comptes d'això, el senyor Calvet [director del port] i la Generalitat s'inventen una nova zona protegida

d'aus, pensant que amb això Europa quedarà contenta. A nosaltres ningú no ens volia facilitar el document de demandes de la Unió Europea, però finalment l'hem obtingut, i allà no es demana més zona ZEPA. No es poden pintar colors i franges alegrement i dir "això és Xarxa Natura 2000". Amb aquesta protecció, no hi ha gestió real, i a banda de fer desaparèixer l'agricultura paralitza projectes com els dels nou ramal ferroviaris a l'aeroport o al port. Potser delimitant zones més petites pots protegir millor els ocells, perquè per protegir 50 hectàrees tindràs pressupost. Per protegir-ne 1000, no.

■ Per què el Prat ha quedat al marge dels tres ajuntaments impulsors?

■ Perquè el Prat no hi creu. L'alcalde del Prat encara creu que és possible conjuntar zones ZEPA i agricultura. Una agricultura sostenible també pot ser moderna i competitiva. Avui dia pots fer la mateixa producció amb

“ Mijoler és insolidari amb els altres tres ajuntaments que també pateixen l'activitat de l'aeroport i reben quatre xavos a canvi”

molta menys superfície. Pots cultivar hivernacles sense terra. El que no pots fer és conservar un model d'agricultura de quan jo tenia 15 anys. Quan jo era jove, plantàvem el que tocava a cada època i després miràvem de vendre-ho. Ara, tu has de plantar allò que prèviament ja has assegurat que et compraran. T'has de posar en contacte amb Caprabo, Mercadona, etcètera, i ells et diran el que has de produir i quant els has d'entregar cada setmana. Si no entenem això, ens morirem. Als anys vuitanta, el Baix Llobregat havia representat el 60% del que es venia a Mercabarna. Ara no arriba al 30%. Hem d'acabar

amb el monocultiu de la carxofa. A partir del 15 d'abril, és un producte mort, i ja has de pensar en congelar o fer-ne conserves.

■ Proposeu fàbriques conserveres al Parc Agrari?

■ No crec que una conservera aquí tingués lloc, però ens agradaria recuperar la relació amb conserveres de Múrcia o de Navarra.

■ Parlava abans de garantir facilitats per invertir al Parc Agrari. Hi hauria gent interessada?

■ Com a mínim dos: Ametller i Llonch, que és fill de Gavà, hi té arrendades 80 hectàrees i exporta a Romania. A més produeix quilòmetre zero, que és el futur: estem entrant en una etapa econòmica, amb la crisi dels transports, en què el producte de proximitat tindrà cada vegada més valor. Si no tinc reulleu a la meua finca, he de tenir l'oportunitat de posar-me d'acord amb algú que hi vulgui invertir i produir. Amb garanties, no tenir un banc de terres, que és el model que proposa Unió de Pagesos.

■ Per què aquestes idees no les han proposades fins ara? Fa 10 anys, al mig d'una crisi econòmica i quan es va descartar l'Eurovegas al Parc Agrari, els mateixos ajuntaments de la zona es van posar a demanar iniciatives d'inversió.

■ Perquè el sector agrícola no estava organitzat en aquell moment. És ara quan 300 empresaris del sector agrícola s'han coordinat per fer una petició de flexibilitat a la Conselleria. El model d'agricultura ha canviat, i qui no ho vulgui entendre té un problema. Per què els de Guissona han marxat a Épila, a l'Aragó, creant 4000 llocs de feina? Perquè la Xarxa Natura 2000 els limitava l'ampliació que volien fer. Un altre soci de l'Institut, al que se l'impedeix tenir més de 1000 vaques a Almacelles, ha marxat a només 10 km, a l'Aragó on sí li deixen fer. ◀

CFR LLOPART
CENTRE DE FISIOTERÀPIA
I RECUPERACIÓ FUNCIONAL

FISIOTERAPEUTES:
Moisés Llopart Ribas · Moisés Llopart Prades · Ester Pérez Amarante

ESPECIALITZATS EN EL TRACTAMENT DEL DOLOR

- Lesions esportives
- Artrosis
- Problemes de columna
- Tractaments post-quirúrgics
- Electroteràpia
- Teràpies manuals
- Exercicis personalitzats
- Tècniques de relaxació

Carrer Penedès, 80 • 08820 El Prat de Llobregat • Tel. 93 478 48 48 (Hores convingudes)

Els vehicles sense enganxina de resident hauran de pagar per aparcar al cementiri

J. M. / L'aparcament totalment gratuït al Cementiri Sud té els dies comptats. De fet, en el moment de tancar aquesta edició l'Ajuntament i Prat Espais -gestora municipal dels aparcaments públics- ultimaven els termes en què quedarà regulat l'estacionament en aquesta esplanada. El que ha estat clar des d'un primer moment és que l'aparcament serà gratis per als vehicles amb distintiu de resident, la mateixa enganxina verda que permet aparcar sense pagar a la platja o al pàrquing de Cal Tet.

La gestió de la senyalització de l'esplanada ha estat, però, una barreja de pressa i descoordinació municipal. El passat 10 de juny tota l'esplanada apareixia amb els corresponents senyals de "zona verda" i les màquines de tiquets instal·lades, però inoperatives. La senyalització indicava l'obligació de pagament per a vehicles forans de l'1 de juny al 30 de setembre, de 9 a 21 h. En un primer moment no es contemplaven excepcions ni tan sols per a visitants del tanatori.

Una de les primeres plaques informatives de la zona, que s'hauran de canviar un cop aprovada la norma definitiva / F. SERRANO

Només dos dies després, arriben els matisos, i des del consistori informaven que la norma s'havia "d'acabar de revisar amb Prat Espais, potser per concretar temes de

franges horàries i veure com es gestiona l'aparcament per a visitants del tanatori". Segons l'última previsió comunicada des del consistori, els parquímetres no començarien a funcionar fins entrada la setmana de Sant Joan.

L'únic que quedava lliure

L'aparcament del Cementiri Sud era l'únic que havia quedat amb accés lliure per a tothom després que, fa dos anys, l'Ajuntament va decretar l'estacionament de pagament regulat per a no residents al pàrquing del mirador d'avions, a tocar de Cal Tet.

L'esplanada del cementiri, d'uns 9.000 metres quadrats i amb capacitat per a uns 300 vehicles, oferia als no residents al Prat un lloc alternatiu a menys de deu minuts del pàrquing de pagament dels espais naturals. La zona havia provocat alguna queixa ocasional durant els caps de setmana d'estiu per part d'usuaris del tanatori, en veure gran part de les places d'aparcament ocupades per a ús lúdic. Malgrat això, l'aparcament acostuma a presentar un gran nombre de places lliures, fins i tot en els caps de setmana d'estiu. La resta de dies, amb prou feines s'arriba a omplir un terç de l'espai. ◀

ASSESSORIA

37 anys d'experiència empresarial al seu servei

Administració de Finques

Especialistes en Herències i Donacions

Renda 2021

Presentació fins al 30 de Juny de 2022
Consulti sense compromís!

- ▶ Administració de Finques
- ▶ Herències i Donacions
- ▶ Assessoria Fiscal, Comptable i Laboral
- ▶ Pymes, Consulting Empresarial
- ▶ Constitució de societats
- ▶ Serveis de traducció, documents públics i privats
- ▶ Assessorament Jurídic

Estrenem pàgina web i xarxes socials, segueix-nos per estar al dia de totes les nostres novetats a:

Facebook facebook.com/acmasesores

Instagram [@acmasesores](https://instagram.com/acmasesores)

Carrer de la Carretera de la Bunyola 11, Local 4
El Prat de Llobregat - Barcelona
Telèfon 93 478 05 49 - acm@acm.es - www.asesoriaelprat.com

La nova aprovació inicial substituirà la de juliol de 2020 / Foto: ARXIU DELTA

El Prat Nord torna a començar

L'ajuntament anuncia oficialment que prepara una nova aprovació inicial del projecte per millorar-ne la sostenibilitat. Ni Un Pam de Terra ho celebra però reclama més participació

SERGI OLIVERA

Mitjançant un anunci oficial a finals de maig, l'ajuntament del Prat va anunciar oficialment que caldrà una nova aprovació inicial del projecte urbanístic de desenvolupament del Prat Nord, pel que fa als antics terrenys industrials entre la línia ferroviària i l'autovia de Castelldefels (C-31).

Els motius esgrimits pel consistori tenen a veure, com quasi tot avui en dia, amb la sostenibilitat, sense deixar de banda el dret a l'habitatge. Així, tot i que la darrera aprovació inicial del projecte a l'estiu de 2020 semblava que canviava definitivament els faraònics plans previs a la crisi econòmica de 2009, ara s'ha vist que tampoc no era la bona. Des de l'ajuntament destaquen dos

fets fonamentals per activar la marxa en rere: "la declaració d'emergència climàtica, que està comportant el desplegament d'una ambiciosa política de transició energètica. De l'altra, el pla local d'habitatge, que busca defensar el dret a l'habitatge amb mesures com ampliar de forma considerable el parc d'habitatge públic de lloguer assequible."

El soterrament de l'autovia, posposat sense data

La nova ordenació urbana que planeja l'ajuntament per tornar-la a aprovar inicialment derogant la de fa dos anys, posa el focus en la integració de les infraestructures de transport públic, nova regulació d'usos on es buscarà una forta relació amb l'espai públic i continuïtat entre eixos principals per articular espais verds amb la circula-

ció. En aquest sentit, es descartarà sobre paper, posposant-lo sense data concreta, el soterrament de l'autovia C-31. A canvi, es preveu la instal·lació d'una pantalla acústica amb plaques fotovoltaïques per reduir l'impacte sonor d'aquesta via. També es reconsidera la proposta prevista amb edificis alts per un model més moderat.

Pel que fa a la part ambiental, s'incorporaran noves mesures, encara per concretar, motivades pel canvi climàtic i l'emergència climàtica, amb impacte sobre la qualitat de l'aire, la gestió de l'aigua i la prevenció de riscos sobre el medi ambient. A l'espera de conèixer més detalls, la idea és que el nou barri "produceixi més energia que la que consumeixi".

Ni Un Pam de Terra, contents però escèptics

Des de la plataforma veïnal pratenca Ni Un Pam de Terra celebraven a les xarxes socials la reculada consistorial, definint-la com una "victòria de la pressió popular" de les entitats ecologistes i contràries als creixements urbanístics, model que qualifiquen d'"insostenible". Andrea Conte, membre de la plataforma, explica a Delta que "hem tingut poc temps per preparar i presentar noves al·legacions. A més, tampoc ens han contestat a les anteriors que vam presentar" (i és que el període per poder-ho fer només era del 30 de maig al 14 de juny i obliga a estar atents als edictes municipals, ja que aquestes coses no es publiquen al butlletí).

Des de l'entitat lamenten, però, que es continuï proposant un model massa basat en l'expansió urbana "que pretén sumar en un continu amb els municipis veïns de cara al futur", encara que comparteixen els motius d'enfocar la planificació des del punt de vista climàtic i sostenible. Cal recordar que el projecte d'expansió de L'Hospitalet al voltant de la C-31 cap al Llobregat -també amb força oposició popular- va ser aturat als jutjats i l'han hagut de replantejar. ◀

MARMOLES CUTILLAS

MARBRES, PEDRES I GRANITS

CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ

C. Penedès, 66 · Pol. Ind. Fondo d'en Peixo · El Prat de Llobregat (Barcelona) · Tel. 93 370 15 14 · Fax. 93 370 18 61

Replà: repensant la gestió de l'escala de veïns

Gestories de comunitats de veïns. Probablement un dels conjunts de paraules que menys passió per la lectura poden generar. Sí, arrisquem de valent començant així, però recomanem no girar pàgina, perquè parlarem d'una empresa local administradora de finques al voltant de la qual es mou molt més que actes i apunts de despeses en un llibre de tapa dura i lletres daurades.

El seu nom ja té un plus de creativitat: Replà. La seva carta de presentació ofereix els clàssics serveis d'administració, comptes i assessorament per a comunitats de propietaris, a banda de treballs de manteniment. Quin seria el tret diferencial, llavors? "En realitat, som una agrupació de cooperatives i empreses que ja venien donant serveis a comunitats de propietaris del Prat. Totes aquestes entitats s'han unit, des de fa un any, sota el nom de Replà, per fer més fàcil la comunicació entre veïns i serveis. Aquí em trobaran com a interlocutora única per coordinar tots els serveis que acostumen a necessitar les comunitats. I a més, donem aquests serveis des de la perspectiva d'un preu just i fomentant l'economia social i la transparència. Si de les comunitats ens demanen alguna necessitat, si està relacionada directament amb els comptes i la gestió de la comunitat, ho faig jo. Si té a veure amb algun servei concret, direcciono aquesta petició a la resta d'empreses que formen part de Replà".

És el resum que en fa l'Erica Hassan, gestora de Replà i encarregada (a banda del contacte directe amb els clients) de la part més purament corresponent a la gestió i administració dels comptes de la comunitat (sí, aquella feina davant de la qual tremolen veïns i veïnes quan són escollits presidents o tesorers de l'escala).

SERVEIS AMB UN ACCENT SOCIAL

Per què es mouen molt més que fulls comptables al voltant d'una iniciativa com aquesta? Justament perquè l'administració de Replà vol servir per impulsar la seva branca de serveis de manteniment fent ús d'empreses amb marcat accent social com Saó Prat. Aquesta fundació-empresa porta des del 2004 fent una tasca essencial a l'hora d'integrar en el mercat laboral del sector de les reformes -ara tot just acaben d'afegir un nou servei de neteja- a persones amb dificultats d'inserció social.

La vessant ambiental és un altre dels pilars de Replà. Amb el suport de Solarprat -empresa d'instal·lacions solars i fotovoltaïques premiada recentment per l'Ajuntament com una de les millors

"Fem visites a les comunitats i oferim tot tipus de solucions pel que fa a eficiència energètica, per ajudar els veïns a estalviar i reduir el consum"

"Facilem els serveis des de la perspectiva d'un preu just i fomentant l'economia social i la transparència"

iniciatives d'empresa local- ofereixen un servei integral -des dels tràmits inicials, gestió de bonificacions inclosa, fins a la instal·lació d'autoconsum energètic.

"Tenim la tasca paral·lela d'anar fent visible que existeix una economia alternativa a la del mercat tradicional. En general la comunitat de veïns sí que segueix sent un espai molt tradicional. De moment hi ha poques alternatives al concepte clàssic de l'habitatge; tot just ara es comencen a veure iniciatives de cooperatives d'habitatges, però encara és quelcom complex de transformar, perquè hem estat educats tota la vida en el concepte de l'habitatge com a propietat privada. Poc a poc s'ha d'anar transformant el model no només cap a un habitatge, sinó cap a una vida més comunitària", argumenta l'administradora de Replà.

Contingut ofert en col·laboració amb REPLÀ

Andoni López i Erica Hassan,
a les oficines de Replà
(carrer de les Morenes, 119)

i telecomunicacions. Andoni López n'és soci-treballador i exerceix en aquesta ocasió de portaveu d'ambdues marques. "Som Eficiència vam néixer el 2016 amb l'objectiu d'ajudar a reduir la pobresa energètica, que llavors començava a ser un problema accentuat. Va ser dos anys després que vam començar a ampliar l'acció oferint també serveis d'instal·lació i manteniment. Fem visites a les comunitats i oferim tot tipus de solucions pel que fa a eficiència energètica, per ajudar els veïns a estalviar i reduir el consum", explica.

Ja d'adolellescent, des del seu Uruguai natal, s'interessava per l'ecologia i l'economia social, raona -amb un discurs de claredat sorprenent tenint en compte la seva joventut (28)- l'interès que té el fet que iniciatives com aquesta prosperin: "Un punt molt important és que l'economia que genera tot aquest conjunt d'empreses i cooperatives tingui un impacte directe sobre el Prat. Si generes economia i la deixes a dins de la teva ciutat, és molt més probable que acabi repercutint en el teixit de proximitat", sentència López.

Sota la marca de Som Eficiència, López i altres socis de la cooperativa s'encarreguen de la instal·lació, manteniment i reparació dels sistemes de calefacció, aire i electricitat comunitaris.

L'altra àrea d'actuació que domina López és la de les telecomunicacions. A través de Guifibaix fan tècnicament efectiva la idea -que a no pocs se'ns ha passat pel cap més d'una vegada- de compartir la connexió d'internet entre diversos veïns. "Des del punt de vista tècnic i econòmic és molt més interessant. No té cap sentit que cadascú tingui un router individual a casa, amb tota la despesa d'energia que això implica, tant pel consum com a l'hora de fabricar-los", argumenta López.

REPTES DE FUTUR

"Nosaltres no només proposem una xarxa compartida d'internet, sinó fer el mateix amb l'electricitat i amb l'aigua. És possible, però és clar, no interessa a les grans distribuïdores. De moment aquesta solució l'estem treballant amb altres col·lectius, encara no amb comunitats. És cert que al Prat hi ha l'avantatge de tenir una comercialitzadora d'aigua pública com Aigües del Prat o entitats com la Casa de l'Energia, que poden facilitar aquestes vies alternatives en un futur. Però encara hi ha molt pocs edificis amb capacitat de tenir comptador únic d'aigua. I pel que fa a electricitat, Endesa s'hi ha negat fins i tot en projectes d'habitatge cooperatiu consolidats com el de La Borda, a Sants. Però entre tècnics i arquitectes li estem buscant les voltes perquè algun dia es pugui donar aquesta opció", aventura López.

"M'agradaria somiar amb la reorganització d'espais a les comunitats", continua el jove. "Si hi ha espais infrautilitzats, es podrien reconvertir fàcilment en petits tallers d'autorreparació de bicicletes o petits electrodomèstics dels veïns, o en sales d'ús comunitari on col·locar les rentadores, amb l'estalvi d'espai que això implicaria als habitatges individuals. Així també es generaria un punt de trobada i de relació amb els veïns de l'edifici", exposa López.

Hassan coincideix. Nascuda a l'Argentina fa 31 anys, va estudiar arquitectura i després es va decantar cap a la branca més urbanística i de creació d'espais de participació. "Sí que tinc aquesta vocació per la mediació i la interrelació entre les persones. En la gestió de les comunitats hi ha una part administrativa que és més rígida, sí, però tota aquesta vessant de gestió alternativa d'espais es podria tirar endavant. L'espai físic en sí no és problema: tenim a Saó o a Som eficiència per adaptar el que calgui pel que fa a reformes o instal·lacions. Només caldria aquesta feina extra de pedagogia i consciència", conclou l'administradora.

Replà
GESTIÓ DE COMUNITATS

CONTACTE

ERICA HASSAN
Tel. 722 174 588
erica.hassan@repla.cat
www.repla.cat

Com a administradors integrals -fins i tot amb servei de manteniment i instal·lació d'ascensors-, de moment des de Replà gestionen una mancomunitat de 55 habitatges, repartits entre set escales d'un mateix grup de blocs de pisos, al barri de Sant Jordi, al Prat.

"De moment, la majoria de clients que arriben a Replà o a qualsevol de les empreses associades ja tenen cert contacte amb l'economia social. Tenim el repte d'obrir més el camp, fer-nos visibles i arribar a comunitats que no necessàriament tenen aquesta visió de l'economia", explica Hassan.

"CABLES" MÉS EFICIENTS

Som Eficiència i Guifibaix són les dues cooperatives que completen el cercle de serveis que ofereix Replà, ja pel que fa a energia

Fa trenta anys que treballa al servei de neteja de carrers i places

Manoli García Lleó: “Fa temps em vaig trobar una cama ortopèdica al costat d’una paperera”

MARGA SOLÉ

Manoli García Lleó té seixanta-un anys i treballa al servei de neteja municipal, està casada i té tres fills i cinc nets. S’encarrega de la neteja dels carrers, voreres, espais naturals i racons del municipi. Les persones d’entrada, totes fem ostentació del fet que som netes, cíviques, endreçades i respectuoses amb les normes i també amb el medi ambient. Aquesta és la realitat o hi ha matisos?

■ **A part d’anar amb el cabàs i l’escombra, què més fa?**

■ Cada dia de 7 a 9 del matí vaig a la porta de les escoles a recollir els excrements de gossos. Aquest és un problema greu, malgrat ha baixat moltíssim. Alguns dies buido les papereres que hi ha al camí de la platja o dels espais naturals, també arrenco els papers de propaganda enganxats als fanals o al mobiliari urbà, o si hi ha hagut un accident de trànsit o un despeniment de llambordes d’una façana recullo la runa i netejo la zona. El meu servei és d’acció immediata i activitats diverses i també estic al servei d’emergències.

■ **Per què treballa al servei de neteja? No li agradaria haver-se dedicat a alguna altra cosa?**

■ Miri la veritat, vaig entrar aquí per necessitat, perquè em vaig separar del meu marit (ara estic casada de segones) i em vaig quedar amb tres criatures, sense ajuda de res. Era mestressa de casa, em van oferir aquest treball i el vaig agafar. També faig funcions d’encarregada suplent. Soc la tercera dona més antiga de la plantilla i aquí continuo. Soc molt feliç amb el que faig.

■ **Embrutem molt la ciutadania?**

■ Sí, però he de dir que el tema ha canviat molt. Hi ha contenidors als carrers de quasi de tot i el més pràctic per a algunes persones és deixar la bossa d’escombraries damunt la paperera, quan tothom sap que sols s’hi ha de posar els papers. Dos cops al dia passem

amb uns camions a recollir tot el que la gent deixa al costat dels contenidors, com mobles, electrodomèstics petits... inclús vidres, la qual cosa és un perill. Això que també hi ha un servei de recollida a domicili que truques, ho deixes a la porta de casa teva i t’ho passen a recollir sense pagar res. Als parcs el que més trobo són closques de pipes, bosses de patates xips, molta quantitat de burilles, els filtres de les quals no es destrueixen... O alguns bars que tenen terrasses, quan les recullen no netegen. Sols treuen el mobiliari i papers, burilles i el que sigui, es queda a terra. Bé n’hi ha algun que sí, però la majoria no.

■ **És una mica maniàtica de la neteja?**

■ M’agrada molt la neteja i l’ordre i si ve a casa meva no veurà coses pel mig. No ho suportó! Miri, per exemple a l’estació vaig

/ Foto: FERNANDO VECINO

veure que hi havia unes adhesius als fanals i els vaig treure durant el meu recorregut. Quan l’acabo torno a mirar al pàrquing i tots els fanals en tornaven a estar plens. Doncs em vaig passar dues hores arrancant-los, perquè em feia mal a la vista.

■ **Què és el més brut o original que troba?**

■ Ara estem en una etapa que hi ha bastants persones indigents que remenen contenidors per cercar quelcom i tot el que remenen ho deixen a terra. Obren una bossa de roba o papers, fa una mica d’aire i tot comença a volar i després hi ha gent diu que no netegen. Hi ha l’època de les fulles, el pol·len. Ah!, i original... fa temps em vaig trobar una cama ortopèdica al costat d’una paperera.

■ **Parlem de gossos?**

■ De gossos no, dels amos, perquè jo tinc un gos i el problema són els amos! Un exemple: a la porta del col·legi Tarradellas a l’avinguda Montserrat sempre hi ha caques de gos. Ens van demanar que ho netegéssim cada dia perquè el propietari o propietària del gos no recull la merda. Ens adonem que és el mateix gos perquè és el mateix tipus de cagada.

■ **Hi ha alguna zona del poble més neta que d’altres o que la gent sigui més cívica?**

■ Sí, hi ha zones més netes i d’altres més brutes. Per exemple alguna zona de Sant Cosme la trobem molt bruta i hem d’anar-hi moltes vegades, o l’Avinguda Montserrat, o places com la Zonilla, però és clar, hi passa molta gent. La més neta és el nucli antic perquè no hi ha grans edificis, les cases són baixes, hi viuen menys persones i la gent encara surt a escombrar-se la porta.

■ **Alguna persona els pregunta si li han trobat alguna cosa que ha perdut?**

■ Sí, de vegades algú, en tirar la bossa d’escombraries al contenidor li han caigut les claus de casa. Truquen a la Guàrdia Urbana i nosaltres portem unes pinces amb un mànec llarg i les hi recollim, o papers: una vegada un home portava un sobre amb els pa-

pers del metge i li van caure a dins. Aquestes coses es donen moltes vegades.

■ **De no haver fet aquesta feina, què li hagués agradat fer?**

■ Vaig començar a treballar amb tretze anys a l’Hogar del Niño de dependenta, després a la Maria de Cal Punxa, més tard, en una guarderia de cuinera. M’he anat buscant la vida, tinc estudis d’EGB, però vaig ser la més gran de sis germans i a casa ens feia falta treballar. N’estic contentíssima, soc molt feliç amb la meva feina i penso que amb una mica més de suport per part de la ciutadania el Prat estaria molt més net. Es diu que no és més net el que més neteja sinó el que menys embruta i és ben veritat! ◀

Memòria d'una dona avançada al seu temps

Parlem amb Margarita López Torres de la seva autobiografia 'Una Adolescente de Posguerra'

SERGI OLIVERA

“Una Adolescente de Posguerra” (Ed. Rúbrica) és una obra autobiogràfica que posa un nou granet de sorra en la construcció de la memòria pratenca de la segona meitat del segle XX. Nascuda al Prat el 1940, Margarita López Torres va ser una dona avançada a la seva època, pionera en molts aspectes del que avui es reconeix com a “empoderament femení” i protagonista en la transformació del Prat

Primera directora de la primera escola bressol, la Sol Solet, des de 1962 al 1975 i tot seguit treballadora social del Centre Cívic de Sant Cosme en període molt dur del barri, on es debatia entre la lluita veïnal i l'estigma de la delinqüència, les drogues i la conflictivitat. En la seva tasca, Margarita López va col·laborar decisivament en la millora social de la ciutat, sempre amb la voluntat d'ajudar als més necessitats, fet que no li va deixar de portar problemes i enfrontaments sobretot en dictadura, però també en democràcia, segons explica.

Com relata en aquest llibre, on selecciona records i vivències de manera cronològica, des de ben petita va defugir dels designis que la família volia per ella, filla d'immigrants andalusos que havien arribat al Prat molt abans de les grans onades de la segona meitat de segle, buscant una vida millor. “La meva mare volia que fos modista, com eren moltes noies d'aquell moment. Jo vaig tenir

clar que volia estudiar.” Tant va ser el drama que “la mare em va dir que resaria perquè no aprovés, però no ho va aconseguir. Crec que al final es va alegrar”, declara a Delta. Així es va convertir en Puericultora titulada en un moment on molt poques dones estudiaven, als anys 60, amb una adolescència també marcada per la feina a La Seda, on va entrar a treballar de molt jove.

Consciència social

Amb gran decisió des de nena, el treball industrial la va posar en contacte amb sindicalistes clandestins d'esquerra “vaig estar un temps portant la biblioteca i només tenia

Imatge cedida per l'autora i Ed. Rúbrica

llibres d'influència catòlica i de comportament femení del franquisme”, conèixer aquells comunistes -que molts acabarien a la presó- li va obrir un món nou a través de llibres prohibits, de Brecht a “El Capital”, passant per la Revolució Francesa. Enfrontada amb la direcció de la fàbrica en diverses ocasions per defensar el que ella veia que era just, va acabar sortint quan va veure que podria optar a dirigir la primera escola bressol municipal, amb només vint anys.

“L'alcalde llavors era Jaume Codina,

amb qui sempre em vaig entendre em va dir que ja tenia a una candidata ‘pota blava’ per al càrrec, però jo li vaig dir que jo també era nascuda al Prat i hi tenia tot el dret.” S’ho va repensar i la va escollir.

De la Sol Solet a Sant Cosme

“Vam començar amb només vuit nens i vam acabar amb tres-cents vuit, es pot dir que va ser tot un èxit”, apunta. Sempre lluitant per causes justes, durant la seva direcció es va enfrontar diverses vegades a l'ajuntament franquista, per exemple quan va descobrir que certes famílies tenien preferència irregular a l'hora d'inscriure els fills: “posaven un asterisc a les llistes i això els hi donava prioritat, vaig lluitar perquè l'accés fos equitatiu”. Va fomentar la primera associació de pares.

Als anys de l'escola bressol va veure créixer moltíssims infants i famílies pratenques, fins que va decidir canviar d'aires: “en aquells anys 70 volia treballar per ajudar a la gent dels barris més humils, i vaig entrar al centre cívic de Sant Cosme, que llavors estava molt degradat i era molt conflictiu”.

El llibre continua tot el periple posterior vital i laboral de l'autora i no defuig episodis interessants a ulls d'avui com situacions d'assetjament pel sol fet de ser dona, les dificultats que va patir en la seva condició de lesbiana per no ser un comportament sexual i afectiu acceptat, fins i tot tallant-li un possible camí polític dins del Partit Socialista, al principi de la democràcia. Una obra necessària per entendre més aspectes d'un Prat no tan llunyà i d'un personatge femení que mereix més reconeixement a la ciutat ◀

#Piera
ASESORÍAS Y SERVICIOS

Avda. Verge de Montserrat, 114 - 1º 1ª
08820 El Prat de Llobregat - Tel 93 379 57 04
www.asesoriapiera.com

Pastisseria Bomboneria
FRAMBUESA

Av. Verge de Montserrat, 163
Tel. 93 370 59 92

Ctra. de la Marina, 101
Tel. 93 370 03 43
www.pasteleriaframbuesa.com

Torna un clàssic de l'estiu pratenc, el Festival de Poesia

REDACCIÓ / Els dimarts de juliol, la plaça Porxada del Cèntric i els jardins de Torre Muntadas tornaran a omplir-se de versos i poemes amb el Festival de Poesia. En la que ja és la seva 16a edició, el festival segueix apostant per veus diverses, amb estils, registres, propostes i formats poètics ben diferents.

La primera de les tres sessions d'enguany tindrà lloc als jardins de Torre Muntadas, el 5 de juliol. La vetllada comptarà amb tres de les veus més destacades del panorama poètic català, com són Anna Gual, Jaume Coll Mariné i Anna Gas.

Una setmana més tard, a la plaça Porxada del Cèntric, serà el moment d'apropar-se a una de les branques de la poesia que està tenint més impacte en els darrers anys, el poetry slam. L'any passat, el festival ja va acollir una sessió centrada en aquest gènere; enguany el poetry slam tornarà a estar

present amb alguns dels màxims representants d'aquest corrent: Salva Soler, Isa García i Pablowski.

Posarà el punt i final al festival l'espectacle poètic-musical Himnes de Fata Morgana,

amb David Castillo i Xarim Aresté, que també tindrà lloc a la plaça Porxada. Fruit d'anys d'afinitats entre tots dos artistes, la proposta presenta un diàleg en què guitarres i veus estableixen complicitats amb el públic. ◀

Jesus García presenta 'Amb les Teves Paraules'

SERGI OLIVERA / El poeta i intel·lectual pratenc, Jesús García Moreno, va celebrar la presentació de la seva primera obra poètica en català, *Amb les teves paraules* (Ed. Rilke) en un acte a la llibreria Drac conduït pel director de Delta, Josep Maria Canalas, i rodejat de familiars i amics, alguns dels quals van recitar, com l'actriu Àngela Jové, o fins i tot cantar com en el cas de Marc Garcia Arnau -fill del Jesús- alguns dels seus poemes.

Es tracta del tercer llibre i la primera incursió publicada de l'autor en català, fita que el fa

sentir molt orgullós de la feina feta: "m'agrada molt la llengua, tot i que vaig tenir poques possibilitats d'aprendre-la de jove, fora del que sentia al carrer, però m'encanta perquè és molt rica a l'hora d'expressar continguts i sentiments". L'obra consisteix en un recull de poesies que l'autor havia construït en la intimitat durant les darreres cinc dècades i que ara veuen la llum per a tots els públics. Com a fil conductor, Jesús García va trobar els quatre elements bàsics: aigua, aire, foc i terra, a la vegada que els poemes també

Jesus García / Foto: F. Serrano

es poden dividir -quasi subliminarnment- en les quatre estacions de l'any, adornats amb pindoles poètiques d'altres autors admirats. En definitiva, una obra per gaudir i viatjar amb els sentiments profunds que desperta, molt sovint nascuts des de les vivències més quotidianes.

García, expert en Machado i membre 'Associació d'Escriptors del Prat Tintablava, havia publicat en castellà els poemaris *Entre palabras* (Editorial Poesía 2013) i *Más allá de las palabras* (Edicions Rilke 2019), que va ser escollit per l'Associació d'Editors de Poesia d'Espanya com un dels dotze millors llibres de poesia de 2019. ◀

PITARCH & PEREZ

ADVOCATS

ASSESSORAMENT I DEFENSA JURÍDICA

- Civil
- Penal
- Social
- Contencions Administratiu

Especialistes en Dret de Família i Protecció a la Infància

PROFESSIONALITAT I CONFIANÇA

MEMBRES DE L'ELENÇ D'ADVOCATS DEL TRIBUNAL ECLESIASTIC METROPOLITÀ DE BARCELONA

www.pitarchperezabogados.es
www.abogadamaríajosepitarch.es

[@AbogadaPitarch](#) [@PitarchPerez](#)

Carrer Barcelona, núm 10-12, 1-1 · El Prat del Llobregat · 08820 ☎ 933 706 401

Part de l'equip d'informatius i tècnic de l'emissora, amb el premi / Foto: QUIM TORRENT

El Prat Ràdio, millor emissora local de Catalunya 2022

N. M. / El Prat Ràdio ha obtingut el premi que l'acredita com a Millor Emissora Local de Catalunya d'aquest 2022, uns guardons que atorga la Xarxa Audiovisual Local, i que l'han premiat "per la producció de continguts diversos tractats de manera variada assolint un gran nivell". "M'agrada dir que som uns valents. No ens importa tirar-nos a la piscina, i això és perquè gràcies a ells i elles, a tot l'equip que fa possible El Prat Ràdio, aquesta piscina sempre té aigua", assegurava Imanol Crespo, director de l'emis-

sora, al seu discurs d'agraïment del guardó.

Amb l'experiència acumulada des de la seva creació el 2002 i la maduresa adquirida, elprat.ràdio ha apostat recentment per una visió transmèdia de la mà del nou mitjà elprat.digital, a més de transformar l'espai web en un mitjà que troba el punt d'equilibri entre el directe i el consum a la carta de continguts amb un disseny propi. En paral·lel, elprat.ràdio s'ha estrenat també als principals assistents de veu i a altres dispositius intel·ligents. ◀

"La revolta democràtica a la Unitat de Cures Intensives", conferència del periodista Fidel Masreal

Fidel Masreal, periodista de la secció de Política a El Periódico de Catalunya, va oferir a la seu d'Amics d'El Prat la conferència "La revolta democràtica a la Unitat de Cures Intensives", una interessant i lúcida visió de la situació política a Catalunya i Espanya.

Combatre el pessimisme, citant a Arca-di Oliveres, com a exercici d'esperança, va dir Masreal, podria ser una de les claus per traure de l'UCI a la revolta democràtica i arribar a tothom, especialment als joves, en espais de diàleg per transmetre valors com l'esforç, la solidaritat, els matisos, etc. Els polítics haurien de parlar clar i deixar de fer estirabots buscant el titular fàcil si es vol que la gent cregui que ells poden resoldre els problemes socials i individuals, segons va manifestar el periodista, que també va comentar que, segons el seu parer, el 15M i el procés han ajudat a fer que els ciutadans vegin les mancances democràtiques de l'actual sistema de govern.. ◀

ENS POTS TROBAR A
 C./ Ribes de Freser, 7 - Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42 - 08820 El Prat de LL.
 C./ Consell de Cent, 245 - Telf. 93 451 59 52 - 08011 Barcelona
 C./ Bisbe Perelló, 6 - Telf. 93 804 25 54 - 08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS
 C./ Lleida, 38 08820 El Prat de LL.

#SEGUIM OPERATIUS!

DISTRIBUIDOR DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE LAMPISTERIA

Ivó Valdivielso i el cinema d'Agustí Casas

R. / Com cada juliol des de fa ja anys, torna el Cinema i Música a la plaça Joan Garcia-Nieto. Per segon any, amb un cicle de pel·lícules del fons de cinema amateur del Prat que es conserva a l'Arxiu Municipal,

que acompanyaran diversos músics de la ciutat amb la creació d'una banda sonora. Es tracta de pel·lícules fetes amb pocs recursos però amb uns resultats molt interessants que van fer del cinema amateur pratenc, entre els anys 1949-1986, un referent en el seu temps.

El dia 6 de juliol a les 22 h i a la Pl. Joan Garcia-Nieto, "L'Ivó", incabable trobador de nous sons a partir de la tecnologia, es confeccionarà un set especial per l'ocasió on podrem escoltar sintetitzadors analògics, caixes de ritmes i sons espectrals que seran la banda sonora de la producció

audiovisual de l'Agustí Casas, que fa recerca de la història del Prat i analitza l'arquitectura de les construccions de la ciutat. Creador polifacètic i autodidacta, ha treballat tant amb fotografia com amb cinema. S'ha especialitzat en el documental de temàtica històrica, tot explicant l'evolució del Prat. També ha realitzat reportatges de temàtica més concreta, com ara el Carnaval. Alguns dels seus treballs els ha dut a terme amb la col·laboració d'amics, com en Felip Neri Gordi, integrats en les diferents entitats de les quals ha format part. ◀

La Nit en Dansa 2022: Cossos presents

"Cossos presents" és una peça de dansa de creació col·lectiva. És el resultat d'un procés comunitari dut a terme entre els mesos d'abril i juliol en el que han participat més d'una vintena de persones no professionals acompanyades i dirigides pel coreògraf, ballarí, performer i compositor Sebastián García Ferro.

La peça, que es representarà el proper 15 de juliol a les 22 h al Centre Cívic Jardins de la Pau, pretén desenvolupar la idea de connectar amb el cos que recordem i el cos que habitem com a disparador d'idees i possibilitats de moviment de cada participant. En aquest passat i present, ens topem amb el concepte de cos escènic vers el cos quotidià. D'aquest joc de miralls s'han anat construint les idees coreogràfiques i dramàtiques creades a partir de les històries, moviments i preguntes de les participants. ◀

“La cuina de l’Hostal”, darrera activitat del cicle d’història del Prat

R. / L’activitat organitzada per l’Arxiu Municipal del Prat amb la col·laboració del Centre Cívic Palmira Domènech i Amics d’El Prat, va ser la darrera proposta va ser complementària a l’exposició El Prat, una mirada arqueològica.

Amb el leimotiv de la cuina de l’Hostal de Prat, la Juana María Huélamo, va fer un recorregut per la cuina, l’alimentació, les fonts del coneixement, estris, anècdotes, ambients, aliments i espais en un període històric comprès entre el segle XVI i el XVIII.

Segons les fonts documentals, l’Hostal del Prat va començar a funcionar l’any 1580 i va estar en actiu durant quasi tres segles. Amb l’ajut dels documents escrits: inventaris, contractes d’arrendament o edictes de preus, es van considerar els aliments que hipotèticament arribarien a l’hostal i com seria la seva cuina.

Finalment, la xerrada va concloure amb la preparació d’una conserva de fonoll marí i la degustació d’una alosa ben fresca (aigua aromatitzada amb espècies i endolcida amb mel), que va acompanyar dues crostades o pastissos de carn, preparats per grups de cuina del Centre Cívic Palmira Domènech, i que podrien haver estat servits a la mateixa taverna de l’hostal. ◀

Concerts al porxo de la Torre Balcells

L’activitat acadèmica musical de l’Escola d’Arts en Viu finalitza un nou curs, però alguns dels grups que en formen part seguiran actius uns quants dies per fer-nos gaudir amb els seus sons. Ho faran als Concerts al Porxo de la Torre Balcells, durant quatre vespres (de 20 a 21 h).

El 27 de juny és el torn de tres conjunts formats per alumnes de l’Escola i que interpretaran versions d’estil rock-pop. El dia 28, l’actuació correspon als cors d’infants i de joves del centre. El dia 29 es reserva per al so dels vents de metall, pequè la Big Band de l’Escola es lluirà amb un repertori de música funky del grup històric Tower of Power. De moment, el punt i final de les actuacions programades el posa el Cor d’Adults. ◀

Donació del Fons Gerard Giménez Mor a l’Arxiu Municipal

R. / El mes de juny s’ha formalitzat amb la família de Gerard Giménez la donació del seu fons fotogràfic. Va néixer a Manresa l’any 1934 i de ben jove es traslladà al Prat. Va formar part de la primera promoció de l’escola d’aprenents de La Seda de Barcelona, on després va formar part de la plantilla incorporant-se al departament tècnic d’organització de la fàbrica de raió, fins a la seva jubilació.

Gerard Giménez va ser guardonat l’any 2012 amb el Premi Ciutat del Prat per la seva trajectòria com a fotògraf i la seva contribució a la cul-

tura i la història gràfica de la nostra ciutat, des de la vessant artística com a creador i com

a col·leccionista d’imatges històriques del Prat. Com a fotògraf ha obtingut també molts

premis arreu de Catalunya i ha estat distingit amb diversos reconeixements a la seva figura i a la seva obra.

Aquesta documentació, rebrà el tractament arxivístic i ha estat dipositada a l’Arxiu Municipal on es conserva tota la documentació generada per l’Ajuntament i alhora, acull fons documentals de procedència diversa que s’hi han integrat a través de donacions o cessions d’entitats, institucions, persones, empreses i famílies que tenen alguna vinculació amb la ciutat a títol personal o per la seva activitat. ◀

UNA PRATENCA PEL MÓN / MARGA SOLÉ

Encara estic impressionada per l'olor de sofre i les imatges que m'he emportat de l'illa de la Palma, i, igualment, per les converses amb "els palmeros", com els diuen als ciutadans de l'illa. La veritat, no sé com han pogut suportar aquella catàstrofe de fa uns mesos. Hi ha un munt de cases enterrades sota muntanyes de lava, d'altres totalment derruïdes i, el més greu, la meitat dels pobles de l'illa no es pot comunicar amb l'altra meitat. Bé

sí, però han de donar tota la volta, ja que les carreteres de la part del mig de l'illa cap a l'oest, des del port de Tazacorte fins més avall de Puerto Naos, resulten impracticables i hi ha un munt de pobles incomunicats.

S'estan fent molts esforços per construir una carretera que travessi la "fajana" com li diuen els ciutadans, que no és més que un riu de metres i metres d'alçada i llargada de lava que va esborrar tot el que va trobar al seu

La Palma intenta tornar a la normalitat i oblidar el volcà "Cumbre Vieja"

FOTO: JOAQUÍN ZAFORAS

pas. Fer-li un camí pel mig de 5,5 quilòmetres de largària per poder comunicar Puerto Naos amb Tazacorte i municipis com La Laguna amb Las Manchas, està sent tota una pel·lícula. Un munt de camions, treballadors, grues i malles intenten contenir la lava de les voreres, que té molts metres d'alçada. Ara, però, han aconseguit estabilitzar el terreny i a les dues del migdia, paren les feines (mentre els treballadors tenen dues hores per dinar

i permeten als milers de ciutadans que hi viuen, creuar amb els seus vehicles a poc a poc, aquella immensa serralada que travessa l'illa des del volcà fins al mar. Ah!, i des del mar impressiona el gran delta que s'ha creat i que ha destruït platges i camps de cultiu.

Hi ha persones que no ho oblidaran mai. És el cas de Carlos Perera Gómez, bomber de la Brigada de Reforç d'Incendis Forestals (BRIF) que va participar en l'evacuació de cases

i veïns. "Era impossible acostar-s'hi i tenies al davant tanta tragèdia que no hi havia quasi temps ni d'ajudar la gent a fugir".

I mentrestant, impassible, el "Cumbre Vieja" se'ls va mirant mentre fumeja per la seva boca. Aquesta fumarel·la de tant en tant deixa intranquils els ciutadans que tenen por que els torni a fer "de les seves". Tanta por tenen que molts d'ells ja l'anomenen "El volcà sense nom".

► Un pèl de llengua

Perquè quedi en la memòria: paraules que valen per mil

Aquest mes de juny se celebra el Dia Internacional de l'Orgull LGTBIQ+, segurament per aquest motiu, hem tingut consultes sobre com es diuen i com s'escriuen algunes paraules, què us sembla si ens posem al dia?

Com diem quan una persona és homosexual?

Ens referim a **homosexual** quan una persona té atracció sexual per una altra persona del mateix sexe.

Lesbiana és el terme que s'usa per definir la dona homosexual.

Gai és el terme que s'usa per definir l'home homosexual. L'escrivim amb una i llatina al final i pronunciem la paraula en català [g-a-i].

Quan usem els guionets?

- **Escrivim sense guionets:** asexual, bisexual, transgènere, transsexual o intersexual.

- **I escrivim amb guionet:** LGTBI-fòbia, persona no-binària, drag-queen o drag-king.

I tu, com ho dius? Com ho escrius? Cerca a l'OPTIMOT què signifiquen les paraules.

Vols col·laborar amb nosaltres? Tens dubtes de com es diu una paraula?

Cal PERE
EL PRAT DE LLOBREGAT

VINS, CAVES I LICORS

Tlf. 93 379 02 52

"Nariz de Oro 2013"

C/ Jaume Casanovas, 70-72 - 08820 El Prat de Llobregat
E-mail: info@calpere.com · www.calpere.com

Per a qualsevol dubte sobre la llengua, contacta amb nosaltres
CNL El Prat de Llobregat
elprat@cpln.cat - assessoramentelprat@cpln.cat

MAIG-JUNY 2022

- Loreto MARTÍNEZ MUÑOZ, el 14 de maig, als 88 anys.
- Conce RUIZ MOLERO, el 15 de maig, als 91 anys.
- Victoriano MARTÍNEZ GARCÍA, el 16 de maig, als 72 anys.
- Enrique CORDOBÉS BARRANCO, el 17 de maig, als 75 anys.
- Gemma MERINO PRADO, el 17 de maig, als 50 anys.
- Josep GASCÓ PUIG, el 19 de maig, als 84 anys.
- Mari Carmen MÁRQUEZ MURIEL, el 19 de maig, als 60 anys.
- Francisco LÓPEZ CAMPOS, el 20 de maig, als 89 anys.
- Encarna PORCEL OLIVENCIA, el 20 de maig, als 86 anys.
- Josefina SOSPEDRA GARCÍA, el 21 de maig, als 92 anys.
- Antonio MORALES BADILLO, el 21 de maig, als 77 anys.
- Carmen del PRÉSTAMO ROMERO, el 21 de maig, als 87 anys.
- Manuel JIMÉNEZ ECHEPARES, el 22 de maig, als 52 anys.
- Narcís DALIT SAMPER, el 23 de maig, al 92 anys.
- Manuela AMOR MEIZOSO, el 26 de maig, als 82 anys.
- Joan Josep CHERTA MICHAVILA, el 27 de maig, als 93 anys.
- Antonia VEGA BARRERA, el 27 de maig, als 91 anys.
- Elena Dolores GARCÍA GARCÍA, el 29 de maig, als 70 anys.
- Pablo BOU MARÍN, el 3 de maig, als 78 anys.
- Manuela FERNÁNDEZ PAVÓN, 1^a de juny, als 90 anys.
- Dolores BUENO OROZCO, el de juny, als 82 anys.
- Carmen MARTÍNEZ MEDINA, el 2 de juny, als 83 anys.
- Manuel VÁZQUEZ AVIS, el 2 de juny, als 60 anys.
- Dolors SABADELL RAVENTÓS, el 3 de juny, als 90 anys.
- Rafaela GUERRERO CASTRO, el 3 de juny, als 75 anys.
- Cloti ARCONADA CABOS, el 4 de juny, als 92 anys.
- Alma Maria RAMÍREZ GÓMEZ, el 7 de juny, als 52 anys.
- Manuel FERNÁNDEZ SÁNCHEZ, el 8 de juny, als 82 anys.
- Alfonso POYATOS ALMAZÁN, el 10 de juny, als 84 anys.
- Juana ALMECIJA NAVARRO, el 12 de juny, als 81 anys.
- Cristóbal MUÑOZ BAREA, el 12 de juny, als 56 anys.
- Consuelo PASQUIEL VIDAURRETA, el 13 de juny, als 94 anys.
- José Antonio MOLINA JIMÉNEZ, el 14 de juny, als 78 anys.
- José MANZANO GONZÁLEZ, el 14 de juny, als 79 anys.
- Gabriela CARRO ANTOLÍN, el 15 de juny, als 88 anys.
- Concepción ARA BAYÓN, el 18 de juny, als 80 anys.

C M M
CENTRE MÈDIC

*El millor
servei
mèdic
al seu costat*

Telèfon 93 479 16 90

Horari de visites concertades
i d'urgències de 8 a 20 hores.

Concertat amb gairebé totes les mútues

ESPECIALITATS

26 especialitats mèdiques

ALTRES SERVEIS

Anàlisis, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies,
mamografies i ortopantomografia.

Teràpies Alternatives

Avinguda Josep Anselm Clavé, 5-7
C. Ignasi Iglesias, 81-83 El Prat de Llobregat

CAMPS

Un dia, en Joan Camps i Boy s'arremanga i es planta: he de saber -diu-d'on provenen els meus ancestres. N'és conscient que la tasca no serà fàcil, que haurà de veure's amb familiars i anar a regirar arxius. Del Dr. Codina és la frase que defineix més punyentment el que significa investigar: "Destriar d'entre la foscor".

I com va dir en Pere Bou a la magnífica presentació que li va fer al Cèntric a primers de maig, del seu llibre *Els Camps del Prat. De la plana de Vic al pla del Llobregat*, en Joan Camps ha invertit més de cinc anys per oferir-nos aquest treball historiogràfic, proper, acurat i minuciós. I és veritat que si no et capbusses en les fonts de les quals brollen les informacions i els serrells que, posteriorment, has de casar i embastar, no te'n surts. L'autor fa un exercici endogen de rigor i voluntat que el duu a un procés profund que dona lloc a aquest resultat exotèric tan perfeccionista. A aquesta saba que fa néixer els arbres venint de les arrels, avui en dia en diem "memòria històrica", que ens ensenya a llegir la vida.

I així tenim que el casament l'any 1734 de Joan Camps (fill de Joan Camps, teixidor de llana, i Teresa Riera), jove pagès, de Sant Hipòlit de Voltregà, i Paula Ribot, de Sant Feliu de Llobregat, va ser -segons la documentació on s'ha pogut arribar- el cap del carrer de l'inici de la nissaga pratenc. Tot i que realment els patriarques fundacionals varen ser en Joan Camps i la Teresa Riera, nascuts entre el 1680 i el 1690.

Tal com ens va desglossant l'amic Joan al llarg del llibre, els Camps varen seguir un itinerari d'assentament geogràfic per tal que els fills tinguessin un futur millor que el que els pares havien tingut. I des de Sant Hipòlit de Voltregà se'n van anar a Sant Feliu de Llobregat, i posteriorment, al llarg dels anys, a Santa Coloma de Cervelló i, finalment, al Prat. I és clar, no anaven a fer turisme... anaven a cercar feina i establir-se allà on una tasca feixuga els permetés tirar endavant la família i viure amb més dignitat.

I anem veient també com es va creuar el cognom Camps, en gairebé tres segles, amb cognoms prou significatius d'altres famílies i generacions, primer provinents d'Osona i posteriorment establertes al delta del Llobregat: Roig, Montaner, Saladrigas, Vallhonrat, Molas, Novell, Bou, Rossell... I branques col·laterals com Fabró, Portillo i Raurich, per exemple.

La mort sobtada l'any 1794 de Joan Pau Camps (51 anys) a Cervelló representa una sotragada per a la família, amb cinc fills. Segons apreciacions de l'autor, els primers cognoms Camps que aterren al Prat -atrets per les possibilitats del treball agrícola- són Francisco i Jaume, dos fills del difunt Joan Pau, cap al primer o segon decenni del segle XIX. El Francisco, amb 19 anys, i el Jaume, amb 12 anys. I precisament aquest Jaume Camps és qui va donar origen al sobrenom "Bitxot", que per transmissió oral generacional ha arribat fins avui. Es veu que era molt entremaliat i tan "bitxet" que finalment li varen col·locar l'augmentatiu.

Jaume Camps, que amb 12 anys va aterrar al Prat entre el primer i el segon decenni del segle XIX, va donar origen al sobrenom *Bitxot*

El Joan Camps Boy enceta -ves per on- un llibre d'història apel·lant a com defineixen la "curiositat" tant el DIEC com el TERMCAT. Desencaminat no va, perquè jo li afegeixo que les coordenades per a la navegació d'un escriptor passen per la curiositat, la perspicàcia i l'observació; que també vol dir desig de conèixer i d'aprendre. L'etimologia, per altra banda, no deixa cap dubte: prové del llatí "curiosus", que vol dir "àvid de saber".

Michel Mayor, suís, Premi Nobel de Física 2019, rebla el clau i ens diu: "Cada matí em sento com un nen perquè renovo la meua curiositat".

Cesta de la compra: toma alimentos rojos y te mantendrás joven

Fresas, tomates, pimientos, sandías, cerezas... todos contienen una sustancia llamada licopeno, que posee propiedades antioxidantes, entre otras virtudes

Según un estudio de Investigación, todos los alimentos rojos protegen el corazón.

Los pimientos rojos ayudan a la presión sanguínea, mejorar el sistema circulatorio, estimulan la secreción de saliva y de jugos gástricos.

Además, los pimientos contienen otra sustancia, la capsicina. Esta ensalada fortalece tus defensas

Ingredientes: pimiento amarillo, rojo, color naranja, aceite de oliva virgen, vinagre balsámico, hojas de albahaca. Todos al horno.

Otro alimento rojo, la fresa posee cantidades importantes de antioxidantes (vitamina E, C y betacaroteno). La frambuesa es rica en vitamina C, buena fuente de fibra.

Por último las cerezas son un buen diurético, posee bioflavonoides. Os quería sorprender con Alimentos del mes de Junio

Junio es temporada de lechuga, zanahoria, espárrago, apio, remolacha, patata, endibia, brócoli, acelga, alcachofa y ajo.

Se incorpora el calabacín, cuya temporada idónea es el verano porque necesita climas calurosos para crecer. También el pepino, otra hortaliza más típica de estos meses y los pimientos, que, pese a encontrarse todo el año como el tomate, su temporada natural empiezan ahora.

Seguimos con la tendencia de mayo de despedir a los cítricos y decimos adiós a la naranja.

A cambio, se incorpora a nuestra lista la mora (aunque alcanzan su mejor momento en julio) y la sandía, que suele florecer en mayo-junio. También empieza a arrancar la temporada de los melocotones, que también alcanzarán su punto óptimo en julio y agosto.

Se mantienen la cereza, la fresa, la frambuesa, la nectarina, el albaricoque y el limón. Sobre este último, su temporada acaba este mes y no vuelve a comenzar hasta octubre.

En cuanto al tomate, pese a que lo podemos encontrar durante todo el año, en verano es cuando comienza su temporada natural.

De legumbres se mantiene el guisante y la judía.

¡SABORÉALAS CON SALUD!

Estoy a vuestra disposición en mi consulta en Centro Médico Marina, en el Prat.

NIEVES GARCÍA DELGADO
Nutricionista y Asesora de Salud Familiar en CENTRO MÉDICO MARINA
mariagarcia.consulta@hotmail.com

▶ PRATIGRAMA per PUIGMALET

Núm. 184 Aquests mots encruats presenten deu definicions, en cursiva, de tema pratenc.

HORIZONTALS: 1. Metempsicosis, renaixences físiques. - 2. Gegantines com un elefant. Temps infinit. - 3. Nial, nieró. *Nom de pila del fotògraf que ha publicat, amb Montse Ortiz, un llibre de fotografies mediterrànies.* La fi del món. Associació de Xilofonistes Berguedans. - 4. Àstat. Primera part d'un lustre. Munió, pila. - 5. Ai-lli, separi. Organització Esparreguerina de Llenyataires. Rei persa. Est. - 6. Deu romans. Ruteni. *La del Canigó arriba cada juny per als focs de Sant Joan.* Fart, cansat. - 7. Hèrnia umbilical. Al principi de la sivella. Sodi. - 8. Negació. Cureu. Esclaus de la gleva. - 9. Pic de muntanya. *de la Ribera: petanca i patins.* Un punt al dau. - 10. Iode. Tros de terra sembrat o amb bolets. Indi. Terminació inoportuna. - 11. Relatiu a la vellesa. *Primer cognom del fotògraf que ha publicat, amb Montse Ortiz, un llibre de fotografies mediterrànies.* - 12. Inici de trobada. No ho és tot el que lluu. Copiar, plagiar. - 13. "..... *el feixisme*", *plataforma antifeixista pratenca.* Àxon. Oest. - 14. Peix que pot ser anxova. Niu, nieró. Eixut, eixarreit.

Verticals: 1. Pròpies del Renaixement. - 2. Minories dominants en una societat. Espectacle. Enmig del verset. - 3. Hereu vocàlic. Coll daurat de les cartes. Monestir, convent de cenobites. - 4. No Funciona. "*Mediterrani: i ombres*", *llibre pratenc de fotografies.* Eina de fuster per a polir la fusta. - 5. Fruit del caquier. Blat negre o sarràf. Romania. - 6. Forat del cul. Llum d'un cotxe. Au. - 7. Surti, finalment. Un que fa olles. *El 2007 començà a funcionar l'estació soterrada del* - 8. Planta nimfàcea, aquàtica. Àudio escapçat. Mil i un romans. - 9. Surten d'Iran per entrar a Angola. Oms. Dalt de la creu del Crist. Alfa. - 10. *El 2022 fa anys que va néixer l'escriptora i llevadora Ramona Via.* Sina desendregada. Final normal. - 11. Islàndia. Surt, el sol. "*A cal Pau de l'Alex, qui primer es lleva, primer es*", *antiga dita local.* - 12.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														

Oxigen. Estimat. Al fons del mar. Untuós. - 13. Connexió, lligam. *Canal de la*, *a l'esquerra del Llobregat.* Europa. - 14. Supera, ultrapassa. Pedra, mac.

SOLUCIONS DEL PRATIGRAMA NÚMERO 184

Verticals: 1. REENCARNACIONS, 2. ELEFANTINES, EO, - 3. NIU, QUM, N, AXB, - 4. AT, LUS, FOTIMER, - 5. ISOL, OEL, XA, E, - 6. X, RU, FLAMA, TIP, - 7. EXOMFAL, SIV, NA, - 8. NO, SANBU, SERFS, - 9. TUC, JARDINS, AS, - 10. I, EROL, IN, TUNA, - 11. SENIL, TORRENT, - 12. TROB, OR, IMITAR, - 13. ESBORREM, AXO, O, - 14. SEITO, NIAL, SEC. **Verticals:** 1. RENAISSANCES, 2. ELITS, XOU, ERSE, - 3. EUU, ORO, CENOBI, - 4. NE, LLUMS, RIBOT, - 5. CAQUI, FA, JOL, RO, - 6. ANUS, FANAL, OR, - 7. RTI, OLLER, TREN, - 8. NIMEFA, UDIO, MI, - 9. AN, OLMS, INRI, A, - 10. CENT, AISN, RMAL, - 11. IS, IX, VESTEIX, - 12. O, AMAT, R, UNTOS, - 13. NEXE, INFANT, E, - 14. SOBREPASSA, ROC.

POTA SUD

MATERIALS I CONSTRUCCIÓ

- Obra de paleta en general
- Substitució de Baixants i claraboies
- Construcció de cobertes
- Tractaments antigraffitis
- Envans pluvials
- Pintures exteriors i interiors
- Cases unifamiliars
- Fusteria de fusta
- Rehabilitacions de façanes
- Consolidació d'obra vista
- Vestíbuls d'escala
- Reforma de cuines • Banys
- Electricitat i lampisteria
- Calefacció i aire condicionat
- Carpinteria d'alumini
- Falsos sostres

Fem tot tipus de reformes

C/ Jaume Casanovas, 25 bjs izq. • C/ Lleida, 86 • C/ Ctra de la Marina, 34
 Teléfono: 933708343 • 08820 El Prat de Llobregat • www.potasud.com • potasud@potasud.com

Entrevista amb l'entrenador del Sènior masculí i director tècnic de l'AE Bàsquet Pratenc

Albert Valldosera: “Sempre considerarem que el primer equip del nostre club és el Sènior femení”

T. ESPIGARES

L'AE Bàsquet Pratenc es troba en un moment dolç de la seva història. L'ascens per primera vegada a Primera del Sènior masculí ha posat la cirereta al pastís. Parlem de tot això amb Albert Valldosera Margalef, entrenador del primer equip masculí, director tècnic del club i un dels artífexs d'aquest èxit. Quatre ascensos –tres amb el masculí i un amb el femení- l'avalen. Té 27 anys, està casat amb Anabel i té un fill, Nil, de 15 mesos. Treballa de mestre d'educació primària al col·legi Mare de Déu del Carme a més de ser professor d'entrenadors de la Federació Catalana de Bàsquet.

■ Que ha suposat l'ascens a Primera personalment per a tu?

■ Un èxit molt gran. Després de pujar amb el femení a Segona vaig decidir passar-me al masculí. Des de llavors, he tingut la sort d'entrenar a un grup de jugadors des de fa 5 temporades començant des de la categoria més baixa del bàsquet català, a Territorial, amb jugadors que jo havia entrenat a mini i a infantil i amb incorporacions que vam fer de jugadors del Prat amb qui jo havia jugat. Però per nosaltres l'èxit rotund va ser omplir el pavelló fa unes setmanes en l'últim partit del play-off davant el Llefià amb més de 350 persones al Méndez.

■ I per a l'entitat?

■ És un repte majúscul. Pensa que nosaltres sempre hem estat en les categories de Territorial i Tercera, com a molt. Ja vam fer el “sorpasso” a Segona i aquest any pujar a Primera és extraordinari. És la segona categoria del Bàsquet Català

■ Es planifica diferent amb un equip a Primera Catalana?

■ Hem de canviar moltes coses, principalment pel que fa a la instal·lació. Hem de parlar amb l'Ajuntament perquè necessitem més hores de pista per poder assumir bé aquest projecte.

■ Hi haurà canvis esportius?

■ Necessitem fer tres entrenaments a la setmana en pista gran al Méndez i ara per ara és impossible principalment perquè el

Albert Valldosera en l'últim partit del passat play-off d'ascens / Foto: @jowi.fts

“Crec que El Prat no dona per tenir dues entitats de bàsquet femení”

volei també ha crescut molt. Llavors estem en converses perquè això sigui així. La línia del tir de tres passa a ser 6,75 i en les pistes transversals no hi caben, són massa estretes.

■ I en l'àmbit econòmic?

■ També. Hi haurà tres anotadors a taula, marcadors de 24 segons, l'arbitratge és més car, les fitxes són més cares. Necessitem realment una readaptació de club model que tenim.

■ I tots aquests canvis, el club els pots assumir?

■ Ara mateix no. Per això estem en procés de fer veure que necessitem un canvi.

■ Per tot això, perilla pujar a Primera?

■ No. Penso que trobarem els recursos i aquesta ajuda. Però ara mateix estem en un moment en què s'han de valorar realment les nostres necessitats per fer-ho viable.

■ Teniu el suport des de l'Ajuntament?

■ El tenim, però no prou i ara mateix estem “en ello”. Hem tingut reunions i tindrem més en els pròxims dies.

■ Tens por de perdre l'essència de club?

■ Realment hem arribat a una categoria molt potent, malgrat això, continuarem sent

el club que som. Incorporarem un parell de jugadors, per afermar la categoria; així i tot, mantindré l'equip. Els jugadors saben que han de continuar pagant quota -si la cosa no canvia- i jugarem contra equips que alguns dels seus jugadors cobren i ningú no paga, i això, els nostres ho entendran.

■ Quants jugadors tens en el Sènior masculí que no siguin del Prat?

■ Només un. Nosaltres creiem que el bàsquet al Prat té nivell i que no cal anar a buscar gent fora i ho hem aconseguit nosaltres, estem a Primera Catalana. Llavors ho continuarem fent així.

Passa a la pàgina següent ►

“Bàsquet per a la gent del Prat”

Fundat el 1994, el Bàsquet Pratenc va començar amb la finalitat principal de fomentar el bàsquet formatiu i el de competició, al Prat i amb gent de la ciutat. Malgrat que l'entitat inicialment va donar els seus primers passos com “Prat Femení”, pel fet que als inicis el club estava format per equips femenins de jugadores de la localitat de la mà del Bienvenido Aguado i del Josep M. Corral, al cap d'uns anys, es va obrir als nois i va passar a anomenar-se Bàsquet Pratenc. Avui dia el club compta amb (18 equips i uns 180 jugadors i jugadores) amb un gran sentit familiar i amb un lema clar “Bàsquet per a la gent del Prat”.

▶ Ve de la pàgina anterior

■ **Com definiríeu: “Bàsquet per a la gent del Prat”?**

■ Això és l'essència del nostre club i està escrit en els nostres estatuts que diuen que el 75% dels jugadors del Pratenc han de ser del Prat, a més sempre considerarem que el primer equip del nostre club és el Sènior 1 femení. Principalment perquè vam néixer femenins i això per nosaltres és bàsic. Jo com a director tècnic mai aniré a buscar jugadors/es fora de la ciutat, si aquí hi ha. I si la categoria a la qual hem d'estar ha de ser inferior, baixarem.

■ **Com està l'entitat actualment?**

■ En el millor moment. Fa tres anys teníem la meitat d'equips que ara. I tot això, gràcies a la promoció que hem fet a les escoles. Dels 18 equips hi ha 6 que són d'escoles. I continuarem dedicant molts esforços a créixer en aquest aspecte.

■ **Quants socis sou?**

■ Uns 200.

■ **Creus que el Julio Méndez està saturat?**

■ Sí. Pensa que estem quatre entitats; el Vòlei (24 equips), el Bàsquet (18), la Rítmica i el Futbol Sala, entre pavelló i pistes exteriors...

■ **Quins són els recursos de l'entitat?**

■ Bàsicament, les quotes dels jugadors i la subvenció de 8.000 € de l'Ajuntament, que és la mateixa des de fa anys. Justament aquesta és una de les nostres reivindicacions al consistori per l'any vinent. Som el doble d'equips i estem a una categoria quatre vegades superior a la que estaven fa uns anys i no podem assumir-ho tot.

■ **Ara fareu el casal d'estiu, quin son les vostres previsions?**

■ Tenim un casal d'estiu dels més grans dels últims anys. Tenim unes 1.000 inscripcions per estiu i això ens dona un marge per no haver de pujar quotes. Enguany hem tancat inscripcions i les dues primeres setmanes de juliol estem per sobre dels 250 nens.

■ **Quin son els vostres objectius?**

■ Créixer al bàsquet base i després per primera vegada l'any que ve tindrem un equip com a mínim a cada línia masculina. En femení, encara no. Llavors el següent pas és fer el mateix amb elles. Ara mateix gairebé som un 65% masculí i un 35% femení. Nosaltres érem un club femení i penso que era un bon model tenir un club que es dedicés només a la categoria femenina. Crec que El Prat no dona per tenir dues entitats on tingui femení. ◀

BÀSQUET. LEB OR

El CB Prat retorna a LEB Plata

J. CENTELLES / Tot i la victòria davant l'Osca per un clar 96-60 l'equip pota blava no va poder evitar el descens, ja que ni Almansa va perdre davant el Corunya ni Azpeitia ho va fer contra Palència que era una de les condicions per poder salvar la categoria.

D'aquesta manera la temporada vinent es jugarà de nou a Plata on serà l'onzena vegada que ho farà a la tercera categoria del bàsquet nacional.

La Direcció esportiva ja està planificant

la propera campanya on tindrà com a rivals a 4 equips catalans, Cornellà, l'Hospitalet, Mollet i Barça B encara que sembla que els blaugranes renunciaran a la categoria.

Del planter del Joventut de Badalona, base dels jugadors vinculats, no estan sortint darrerament jugadors de qualitat i a part de Miguel Allen no se sap encara qui podrà jugar amb els del Delta, ja que jugadors com Gerard Rodríguez o Rubèn d'Oliveira que ja han disputat partits a Or continuen sent juniors. ◀

BÀSQUET FEMENÍ

El Femení del CB Prat puja a Copa

J. CENTELLES / El Sènior femení del CB Prat va perdre davant el Samà Vilanova per 58-55 a la final a quatre disputat el 4 i 5 de juny al pavelló Maria Víctor de Palau-Solità i Plegamans. D'aquesta manera les noies de Dani Colell van quedar finalment subcampiones de Catalunya de Primera Catalana, però han aconseguit uns dels seus objectius principals que era pujar a Copa la temporada vinent. Les pratencques han fet una extraordinària temporada i s'han vist recompensades pel seu esforç.

L'equip femení del CB Prat puja a Copa / Foto: CB PRAT

Finalitzat el partit vam parlar amb la capitana de l'equip i la jugadora més valuosa de la final amb 13 punts, la Stefy Gallego que ens deia això: “Ha estat una temporada històrica, màgica, una d'aquelles que no oblidem mai. Hem treballat moltíssim, ens hem entregat dia rere dia, hem viscut moments molt durs i els hem superat, sempre juntes. Crec que és un dels secrets de l'èxit”. ◀

BÀSQUET

L'AE Bàsquet Pratenc, equip de Primera

DELTA / Malgrat no poder aconseguir el primer lloc de la lligueta final d'ascens de la Segona categoria, el sènior masculí de l'AE Bàsquet Pratenc va assolir l'ascens a Primera Catalana per primera vegada a la seva història. Els pratencs van culminar l'èxit gràcies a les compensacions d'ascensos i descensos. Els jugadors d'Albert Valldosera van quedar en la segona posició de la classificació final per darrere del Llefià que finalment va ser el campió. ◀

L'AE Bàsquet Pratenc jugarà per primer cop a Primera / Foto: AEBP

La AE Prat presenta su proyecto de futuro y confecciona la plantilla 22-23

MANOLO GOL

Después de unos días de descanso tras el complicado final de liga, el Prat se ha puesto manos a la obra de cara a la temporada 22-23, donde seguirá en Segunda RFEF. Lo primero que hicieron el presidente, Luis Quiñonero, y el vicepresidente, Xavi Vilajonana, fue renovar al Secretario Técnico, Pepe Delgado, que cumplirá su quinta temporada. Días después se anunció la continuación de Pedro Dólera, que será su octava campaña. De momento, la nueva plantilla está así:

Renovados: Craviotto (3ª temporada), Javi Martos (3ª), Adri Díaz (3ª), Héctor (4ª), Padilla (7ª), Pau Salvans (2ª), Yaya (2ª), Pau Rosales (2ª) y Adri Rivas (2ª).

Altas: Albert Martí (delantero-Europa), Ramón Marimón, (defensa-Terrassa), el pratense, Pablo Ufano (delantero-Hércules B), ElHadji (delantero-Cornellà), Aitor Mujica (portero-Perelada), Dani Molina (centrocampista-Pobla Mafumet) y Valentin (defensa-Badalona).

Bajas: Los porteros: Gerard y Dani Espada; los defensas: Genis, Lucas, Roger y One; los medios: Miki Puerto (Vilafranca), Guzmán (Sant Andreu), Batanero y Yeray, y los delanteros: Kuku, Xavi Civil, Grasa, Guido y Guille Naranjo.

Este es el nuevo escudo de la AE Prat / Foto: AE Prat

La AE Prat explica su nuevo proyecto de futuro

En el transcurso de un acto realizado en un Hotel de nuestra localidad, la AE Prat presentó el pasado 15 de junio su nuevo proyecto deportivo y social de futuro. En el mismo, los dirigentes de la entidad explicaron las nuevas bases por las que se va a guiar el club en los próximos años, tanto a nivel empresarial, como en el ámbito deportivo, social y económico. Dentro de las novedades ya visibles está la renovación del escudo. ◀

Jéssica Rio, en uno de los partidos de esta temporada / Foto: CE Europa

Jéssica Rio, campeona con el Europa

M. G. / La jugadora pratense Jéssica García "Rio", se proclamó campeona de liga de Primera Nacional con el CE Europa, y logró el ascenso a Tercera RFEF. Así mismo, otras dos pratenses, Jéssica Guillén y Estela Delgado hicieron lo mismo con el Cornellà, de Preferente a Primera Nacional.

Vacas, pichichi de Segunda Catalana

Finalizada la temporada de Segunda Catalana, donde el Prat B logró el ascenso a Primera, cabe destacar el título de máximo goleador de la categoría del pratense Sergio Vacas (Mariano Poblet) con 22 goles y que compartió con el delantero del Sant Mauro, Josep Navarro. El pratense ha fichado por el Sant Ildefons. ◀

TENNIS

Victòria dels germans Filella a la segona jornada de la Lliga Mapfre

DELTA / La platja del Gurugú de Castelló va acollir el passat 4 i 5 de juny una nova jornada de la Lliga Mapfre de Tennis Platja. En aquesta ocasió el Beach Tennis Prat va tenir una actuació estel·lar amb la victòria en categoria masculina de la parella formada pels germans Filella, Pol i Marc imposant-se per 6-0 i 7-5 a Josep Juaneda i Àlex Alborts. Precisament el petit dels Filella, Marc, es convertia en el primer sub18 a guanyar un torneig absolut de la Lliga Mapfre. ◀

ATLETISME

Els germans Lorente i Tyrone Donaire puguen a Divisió d'Honor amb l'Hospi

T. ESPIGARES

Els pratencs, Javier i Daniel Lorente i Tyrone Donaire van guanyar el passat 12 de juny en La Nucia (València) el títol de Primera Divisió de la Lliga Iberdrola-Campionat d'Espanya de Clubs masculí amb el seu club, l'Hospitalet Atletisme. Daniel Lorente va ser primer a l'alçada, Javier Lorente va fer plata als 110 tanques i or al relleu de 4x400, mentre que Tyrone Donaire va aconseguir el tercer lloc al llançament de Martell. D'aquesta forma l'Hospi tornarà a la màxima categoria de l'atletisme espanyol.

Javier Lorente, or als 400 m i als 4x400 lllisos als absoluts

Uns dies abans, però en l'àmbit individual, Javier Lorente obtenia dues medalles més d'or: als 400 m i al 4x400 m lllisos amb l'Hospi, en els Campionats de Catalunya

Absoluts. Mentre que el seu germà, Daniel, va ser subcampió a l'alçada amb un millor salt de 2,04 m. El llançador Tyrone Donaire va ser també plata al martell amb una millor temptativa de 54,21 m.

El femení màster del Pratenc puja a Primera i el masculí baixa a Segona

També s'ha celebrat el Campionat d'Espanya de Clubs màsters. En la final de la divisió en categoria masculina, el Pratenc AA va quedar 7è, perdent la categoria mentre que en femines, i a 2a, les noies van ser segones i van obtenir l'ascens a la 1a divisió.

Tercers per equips de Catalunya

Pel que fa als Campionats de Catalunya per equips màsters celebrats el passat 22 de maig a les pistes d'atletisme Antoni Amorós de Santa Coloma de Gramenet el conjunt del Pratenc AA va quedar en la tercera posició, tant en homes com en dones.

Tyrone Donaire, al mig, envoltant dels germans Lorente, Javier i Daniel

Quaranta medalles al Campionat de Catalunya màster

Cal destacar també la participació pratencs al Campionat de Catalunya Màster individual i de relleus que es va celebrar el 15 de maig a les pistes d'atletisme de Castellar del Vallès i on el domini potablava va quedar patent amb la consecució d'un total de 40 medalles entre totes les disciplines; 27 d'or, 10 de plata i 3 de bronze. ◀

ATLETISME MÀSTER

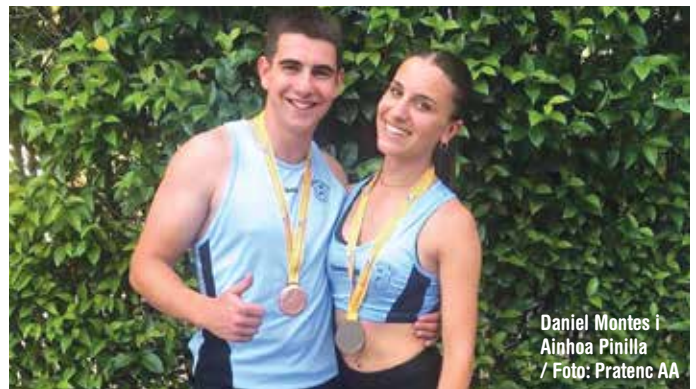
Sonia Giménez aconsegueix el rècord del món del 4x800 en categoria F45

Sonia Giménez, segona per l'esquerra, amb la resta del relleu del 4x800

T. E. / La pratencs Sonia Giménez va obtenir l'11 de juny a la pista d'atletisme de Calvià (Mallorca) el rècord del món del relleu del 4x800 m d'atletisme en la categoria màster de 45 anys. L'esportista del Pratenc AA va formar equip amb les catalanes; Maria Yolanda Cebrian i M. José Carabante i la lleonesa Carolina Capdevila, assolint un temps de 9:51:25 i millorant l'anterior crono d'un quartet d'australianes que el va parar al passat abril en 10:09,02. ◀

ATLETISME

Daniel Montes i Ainhoa Pinilla / Foto: Pratenc AA

Ainhoa Pinilla segona a javelina i Daniel Montes tercer en disc

T. E. / Els atletes del Pratenc AA, Ainhoa Pinilla i Daniel Montes van aconseguir medalla en el Campionat de Catalunya d'atletisme sub18 que es va celebrar el 28 de maig a l'Estadi El Congost de Manresa. Ainhoa va ser subcampiona de Catalunya en javelina amb un llançament de 35,60 m a més d'obtenir una quarta plaça en pes. Daniel Montes es va proclamar tercer en disc, fent un millor llançament de 42,70 metres. En la mateixa competició Alex Cemborain als 10.000 metres marxa i Berta López al llançament de Martell, van ser quarts. També van assolir medalla el conjunt potablava de 4x400, el dia següent però en Palafrugell, en el Campionat de Catalunya de relleus sub18. L'equip format per Roger Sieiro, Alex Cano, Rubén Rodríguez i Daniel Montes va ser bronze. ◀

PATINATGE DE VELOCITAT

El CPV El Prat guanya nou medalles a Pamplona

DELTA / El Club Patí Velocitat El Prat va aconseguir un total de nou medalles del Campionat d'Espanya de Circuit per les categories aleví, infantil i juvenil que es va disputar en el circuit Antoniutti de Pamplona el passat 4 i 5 de juny. Els metalls van estar repartits de la següent forma: dues medalles de plata per les juvenils: Mònica Seoane en els 10.000 punts i Júlia Espin en els 10.000 eliminació, i quatre medalles de bronze per la també juvenil Ona Rodríguez en els 100, 430 esprint i en els 10.000 punts i eliminació. Per finalitzar l'infantil Christophher López assolí una plata als 430 esprint, i 8.000 eliminació i un bronze als 100 esprint.

Segons al medaller del Campionat d'Espanya juvenil i sènior en pista

El 21 i 22 de maig tocava el torn per als més grans, amb el Campionat d'Espanya Júnior i Sènior de Pista al Patinòdrom de la Txantrea també a Pamplona. El CPV El Prat va quedar en el segon lloc de la classificació final per equips gràcies a les vuit medalles

Gran i atrefegada temporada la que està realitzant el CPV El Prat

obtingudes; tres d'or, tres de plata i les dues de bronze. Entre els patinadors més destacats de la competició cal destacar a la pratenc del CPV El Prat, la Luisa María González amb dues medalles d'or, al 200 dual i 500 esprint i una plata en 1.000, en categoria sènior femenina. Mentre que en nois, Rafael Heredia del conjunt alabès, Desliza Vitoria va aconseguir dues de plata en els 10.000 punts i en el 10.000 eliminació.

Per la seva banda Nil Llop es va emportar dues plates al 500 esprint i al 1.000 i un bronze al 200 dual. Per completar el medaller del

conjunt pratenc, Teresa Moreno va fer bronze en el 10.000 punts eliminació.

El campionat va finalitzar amb un bon sabor de boca i és que el relleu femení absolut del CPV El Prat format per: Hanna Llop, Luisa Maria González, Teresa Moreno i Ainoa Carreño van ser or, com també el Rafael Heredia en categoria masculina, però en els relleus americans amb el seu equip, el Desliza Vitoria.

Els pratencs inicien la Lliga Nacional de Clubs en posicions de podi

Novament, a la ciutat Navarra, una setmana més tard, se celebrava la primera jornada de la Lliga Nacional de Clubs de Patinatge de Velocitat on el CPV El Prat estava representat amb quatre dels seus equips. Finalitzada aquesta primera prova, cal ressaltar que el conjunt pratenc es col·loca tercer de la classificació amb 215 punts en la divisió masculina i cinquè les noies (164 punts) també en Primera. La propera jornada es disputarà el 2 i 3 de juliol en el Prat i Sant Boi. ◀

www.periodicdelta.cat

les notícies més importants del Prat, a només un clic

SEGUEIX-NOS A

facebook.com/periodicdelta @periodicdelta @periodicdelta

GIMNÀSTICA RÍTMICA

Gisela Berzosa, campiona de Catalunya absoluta

DELTA / Gisela Berzosa de l'AE Rítmica Prat Cor Blau es va proclamar campiona de Catalunya de Gimnàstica Rítmica per partida triple el 28 de maig a Torredembarra: or individual en categoria sènior en pilota i cèrcol i or formant equip amb l'Eva Jiménez del Cerdanyola, en maces. De la mateixa forma, la pratenc obtenia el 12 de juny a Tarragona dues medalles més d'or, a la Fase Final de la Copa Catalana Individual absoluta als exercicis de cèrcol i de pilota. ◀

Gisela Berzosa a Tarragona / Foto: AERP

TRIATLÓ

Sofia Aguayo amb la medalla de bronze / Foto: PT1994

Sofia Aguayo puja al podi de la Copa d'Europa de Triatló

T. E. / Espectacular actuació la Sofia Aguayo del Triatló Prat 1994 a la Copa d'Europa de Triatló celebrada a l'11 de juny a Coïmbra (Portugal) aconseguint la tercera posició i el millor resultat de la seva carrera esportiva, sent la primera espanyola de les quatre representants en el top 10 de la classificació final.

Bronze al Nacional de Relleus Talents

Gran actuació dels components de l'Escola de Tecnificació del Prat Triatló 1994 format per Àlex López, Max Sánchez i Jan Gallardo, que van obtenir bronze en el Campionat Nacional de Relleus Talents en categoria masculina que es va disputar el 4 i 5 de juny a Àguiles (Múrcia).

Al mateix cap de setmana es va celebrar la 4a i 5a jornada de la Lliga Nacional Talents 2022 en la qual l'equip pratenc competeix a 2a Divisió i on va ser top 5, millor equip català, només superat pels millors equips de la 1a Divisió. En categoria Open, un altre equip del Prat Triatló Talent, va fregar el podi amb un 4t lloc final. Amb aquests resultats, l'ascens a Primera està quasi assegurat. ◀

TAEKWONDO

Arriola, bronze al Campionat d'Espanya Universitari

DELTA / L'esportista del Gym Studio Fran Martín va aconseguir la medalla de bronze en el Campionat d'Espanya Universitari de Taekwondo que es va celebrar a finals de maig al pavelló 13 d'octubre de Los Alcázares (Múrcia). Arriola, estudiant d'ADE (Administració i Direcció d'Empreses), va competir amb la Universitat de Barcelona i va obtenir la tercera posició del podi del pes ploma de -57 kg.

El taekwondo pratenc guanya tres medalles en el Campionat de Promoció

Els representants pratencs van penjar-se tres medalles en el Campionat de Catalunya de Promoció Absolut que es va celebrar el 22 de maig al Poliesportiu de la Mar Bella de Barcelona. De tota la participació potablava, cal ressaltar la medalla d'or assolida per Sara El Harche del Do Jon i la medalla de plata i bronze de Xavi Díaz i Lucia Domínguez, respectivament del Gym Fran Martín. ◀

NATAció

Carlos Ortiz surt exitós del Campionat d'Espanya d'Aigües Obertes de Banyoles

DELTA / El nedador pratenc va aconseguir tres medalles en el Campionat d'Espanya d'Aigües Obertes que es va celebrar a finals del mes de maig al Llac de Banyoles (Girona). Ortiz va guanyar la medalla d'or en el relleu mixt absolut de 4x1250 m lliures amb el seu equip, el CN Barcelona. Va arrodonir la seva actuació a la ciutat gironina amb unes dues medalles en categoria junior: la de plata en el 5.000 m i la d'or de Catalunya en el 10.000 m. ◀

SERVEI MULTIMARCA Avda Onze de Setembre, 239-245
Tel. 93 370 39 03 - www.autobertrand.com

Viu l'estiu al Prat

Tens ganes d'estiu? Connecta't a elprat.cat/viulestiu/!

Consulta amb un clic: l'estat del mar i de l'aparcament de la platja, la programació cultural i esportiva, les revetlles i festes populars, i tot allò que necessites per viure l'estiu al Prat!